

Úřední věstník

Evropské unie

C 155

Svazek 48

České vydání

Informace a oznámení

25. června 2005

Oznámení č.

Obsah

Strana

I Informace

Soudní dvůr

SOUDNÍ DVŮR

2005/C 155/01	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. března 2005 ve věci C-285/03: Řecká republika proti Komisi Evropských společenství (EZOF — Schválení účetní závěrky — Plodiny na orné půdě — Účetní období 2000 – 2001)	1
2005/C 155/02	Věc C-117/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich ze dne 4. března 2005 ve věci Manfred Seidl proti Bezirks-hauptmannschaft Grieskirchen	1
2005/C 155/03	Věc C-124/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Gerechtshof 's-Gravenhage ze dne 3. března 2005 ve věci Federatie Nederlandse Vakbeweging proti Nizozemskému státu	2
2005/C 155/04	Věc C-148/05: Žaloba podaná dne 1. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Irsku	2
2005/C 155/05	Věc C-150/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Rechtbank s'Hertogenbosch ze dne 23. března 2005 ve věci Jean Leon van Straaten proti Nizozemskému státu a Italské republice	3
2005/C 155/06	Věc C-154/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Rechtbank Amsterdam ze dne 4. dubna 2005 ve věci 1. J. J. Kersbergen-Lap a 2. D. Dams-Schipper proti Raad van bestuur van het Uitvoeringinstituut Werknemersverzekeringen	3
2005/C 155/07	Věc C-155/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Commissione Tributaria Regionale di Firenze – Sezione 33 ze dne 23. března 2005 ve věci Villa Maria Beatrice Hospital srl proti Agenzia Entrate Ufficio Firenze 1	4
2005/C 155/08	Věc C-168/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Audiencia Provincial de Madrid ze dne 15. února 2005 ve věci Elisa María Mostaza Claro proti Movil Milenium, S.L.	4

CS

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 155/09	Věc C-170/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Conseil d'Etat (Francie), section du contentieux, ze dne 15. prosince 2004 ve věci Société Denkvit International BV a Denkvit France SARL proti Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie (Ministerstvu hospodářství, financí a průmyslu)	4
2005/C 155/10	Věc C-171/05 P: Opravný prostředek podaný dne 15. dubna 2005 L. Piau proti rozsudku vydanému dne 26. ledna 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-193/02, L. Piau v. Komise Evropských společenství, podporovaná Fédération Internationale de Football Association (FIFA)	5
2005/C 155/11	Věc C-173/05: Žaloba podaná dne 18. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	6
2005/C 155/12	Věc C-174/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem College van Beroep voor het bedrijfsleven ze dne 19. dubna 2005 ve věci 1. Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie 2. Stichting Natuur en Milieu proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, vedlejší účastník: Bayer CropScience B.V.	6
2005/C 155/13	Věc C-175/05: Žaloba podaná dne 19. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Irsku	7
2005/C 155/14	Věc C-177/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Juzgado de lo Social Único de Algeciras ze dne 30. března 2005 ve věci María Cristina Guerrero Pecino proti Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)	7
2005/C 155/15	Věc C-178/05: Žaloba podaná dne 19. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	8
2005/C 155/16	Věc C-179/05: Žaloba podaná dne 21. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice	8
2005/C 155/17	Věc C-182/05: Žaloba podaná dne 22. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	9
2005/C 155/18	Věc C-191/05: Žaloba podaná dne 28. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice	9
2005/C 155/19	Věc C-193/05: Žaloba podaná dne 29. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství	10
2005/C 155/20	Výmaz věci C-47/04	10
	Soud prvního stupně	
2005/C 155/21	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. dubna 2005 ve věci T-88/01, Sniace, SA proti Komisi Evropských společenství (Státní podpory — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Akt, který se žalobkyně osobně dotýká)	11
2005/C 155/22	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. dubna 2005 ve věci T-191/02, Giorgio Lebedef proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Rámcová dohoda z roku 1974 uzavřená mezi Komisí a odborovými a profesními organizacemi — Výpověď — Přijetí prováděcích pravidel — Potvrzení dohody ze dne 4. dubna 2001 — Přípustnost)	11
2005/C 155/23	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. dubna 2005 ve věci T-269/02, PepsiCo, Inc. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství RUFFLES — Starší národní ochranná známka RIFFELS — Národní ochranná známka předcházející starší národní ochranné známce RUFFLES — Koexistence a ekvivalence národních ochranných známek a ochranných známek Společenství)	12

2005/C 155/24	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 20. dubna 2005 ve věci T-273/02, Krüger GmbH & Co. KG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CALPICO — Starší národní ochranná známka CALYPSO — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Právo být vyslechnut) 12	12
2005/C 155/25	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. dubna 2005 ve věci T-353/02, Duarte y Beltrán, SA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství INTEA — Starší národní slovní ochranné známky INTESA — Zamítnutí zápisu — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94) 13	13
2005/C 155/26	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 19. dubna 2005 ve spojených věcech T-380/02 a T-128/03, Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Žádost o navrácení do původního stavu — Podmínky doručování rozhodnutí a sdělení OHIM — Odeslání faxem) 13	13
2005/C 155/27	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. dubna 2005 ve věci T-2/03, Verein für Konsumenteninformation proti Komisi Evropských společenství (Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Žádost týkající se velkého počtu dokumentů — Úplné odepření přístupu — Povinnost provést konkrétní a individuální přezkum — Výjimky) 14	14
2005/C 155/28	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. dubna 2005 ve věci T-28/03, Holcim (Deutschland) AG proti Komisi Evropských společenství (Článek 85 Smlouvy o ES (nyní článek 81 ES) — Výkon rozsudku Soudu — Náhrada nákladů na bankovní záruku — Mimosmluvní odpovědnost Společenství) 14	14
2005/C 155/29	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. dubna 2005 ve věci T-164/03, Ampafrance SA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství obsahující slovní prvek, monBeBé' — Starší slovní ochranné známky bebe — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94) 15	15
2005/C 155/30	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 20. dubna 2005 ve věci T-211/03, Faber Chimica Srl proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Faber — Námitky majitele národních slovních a obrazových ochranných známek NABER — Zamítnutí zápisu) 15	15
2005/C 155/31	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. dubna 2005 ve věci T-260/03, Celltech R & D Ltd proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka CELLTECH — Absolutní důvody pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94) 16	16
2005/C 155/32	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. dubna 2005 ve věci T-286/03, The Gillette Company proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství RIGHT GUARD XTREME sport — Starší národní obrazová ochranná známka WILKINSON SWORD XTREME III — Nebezpečí záměny — Zamítnutí zápisu — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94) 16	16

2005/C 155/33	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 20. dubna 2005 ve věci T-318/03, Atomic Austria GmbH proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka ATOMIC BLITZ — Námitky majitele národních slovních ochranných známek ATOMIC — Důkaz o obnově zápisu starší ochranné známky — Rozsah přezkumu OHIM — Zamítnutí námitek — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94) 17	17
2005/C 155/34	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. dubna 2005 ve věci T-353/03, Inge-Lise Nielsen proti Radě Evropské unie (Úředníci — Zamítnutí povýšení — Článek 45 služebního řádu — Zjevně nesprávné posouzení — Zvážení srovnatelných zásluh — Přípustnost) 17	17
2005/C 155/35	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 20. dubna 2005 ve věci T-86/04, Asa Sundholm proti Komisi Evropských společenství (Spory mezi Společenstvími a jejich zaměstnanci — Posudek o vývoji služebního postupu — Hodnotící období 2001–2002) 18	18
2005/C 155/36	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 10. března 2005 ve věci T-266/00, Confartigianato Venezia, Transport Lines Snc a další proti Komisi Evropských společenství (Státní podpory — Rozhodnutí Komise, kterým byly shledány režimy protiprávních podpor za neslučitelné se společným trhem a kterým bylo uloženo navrácení neslučitelných podpor — Vyloučení vnitrostátního řízení k navrácení — Žaloba na neplatnost — Nedostatek právního zájmu — Nepřípustnost) 18	18
2005/C 155/37	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 10. března 2005 ve věci T-269/00, Baglioni Hotels S.p.A. a Sagar Srl proti Komisi Evropských společenství (Státní podpory — Rozhodnutí Komise, kterým byly shledány režimy protiprávních podpor za neslučitelné se společným trhem a kterým bylo uloženo navrácení neslučitelných podpor — Vyloučení vnitrostátního řízení k navrácení — Žaloba na neplatnost — Nedostatek právního zájmu — Nepřípustnost) 19	19
2005/C 155/38	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 10. března 2005 ve věci T-273/00, Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) a další proti Komisi Evropských společenství (Státní podpory — Rozhodnutí Komise, které konstatuje neslučitelnost protiprávní úpravy podpor se společným trhem a ukládá navrácení neslučitelných podpor — Vyloučení vnitrostátního řízení o navrácení — Žaloba na neplatnost — Chybějící právní zájem na podání žaloby — Nepřípustnost) 19	19
2005/C 155/39	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 10. března 2005 ve věci T-288/00, Gardena Hotels S.r.l. a další proti Komisi Evropských společenství (Státní podpory — Rozhodnutí Komise, kterým byly shledány režimy protiprávních podpor za neslučitelné se společným trhem a kterým bylo uloženo navrácení neslučitelných podpor — Vyloučení vnitrostátního řízení k navrácení — Žaloba na neplatnost — Nedostatek právního zájmu — Nepřípustnost) 20	20
2005/C 155/40	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 10. března 2005 ve věci T-184/01, IMS Health, Inc., proti Komisi Evropských společenství (Žaloba na neplatnost — Odklad vykonatelnosti a následné zrušení napadeného rozhodnutí v průběhu řízení — Nevydání rozhodnutí ve věci) 20	20
2005/C 155/41	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 28. února 2005 ve věci T-108/03, Elisabeth von Pezold proti Komisi Evropských společenství (EZOZF — Lesnictví — Rozhodnutí, kterým se schvaluje programový dokument rozvoje venkova — Žaloba na neplatnost — Fyzické a právnické osoby — Akty, které se jich osobně dotýkají — Nepříslušnost — Nepřípustnost) 21	21

2005/C 155/42	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 2. března 2005 ve věci T-305/03, Opus Dent GmbH proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Bezpředmětnost rozhodnutí ve věci)	21
2005/C 155/43	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 8. dubna 2005 ve věci T-401/03, Deirdre McCabe proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Přijetí — Zkušební doba u Eurostatu — Propuštění po skončení zkušební doby — Žaloba na neplatnost — Žaloba na náhradu škody — Předchozí správní stížnost — Nepřípustnost)	22
2005/C 155/44	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 8. března 2005 ve věci T-84/04, Axiom Medical, Inc., proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci)	22
2005/C 155/45	Věc T-86/05: Žaloba podaná dne 22. února 2005 K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	22
2005/C 155/46	Věc T-88/05: Žaloba podaná dne 22. února 2005 Quelle Aktiengesellschaft proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	23
2005/C 155/47	Věc T-145/05: Žaloba podaná dne 4. dubna 2005 Josém Antoniem de Brito Sequeira Carvalho proti Komisi Evropských společenství	24
2005/C 155/48	Věc T-147/05: Žaloba podaná dne 4. dubna 2005 Federicem José Garciou Resustou proti Komisi Evropských společenství	25
2005/C 155/49	Věc T-153/05: Žaloba podaná dne 14. dubna 2005 Carlosem Sanchezem Ferrizem proti Komisi Evropských společenství	25
2005/C 155/50	Věc T-154/05: Žaloba podaná dne 15. dubna 2005 Carmela Lo Giudice proti Komisi Evropských společenství	25
2005/C 155/51	Věc T-155/05: Žaloba podaná dne 18. dubna 2005 Robertem Steinmetzem proti Komisi Evropských společenství	26
2005/C 155/52	Věc T-156/05: Žaloba podaná dne 18. dubna 2005 Dimitou Lantzoni proti Soudnímu dvoru Evropských společenství	27
2005/C 155/53	Věc T-161/05: Žaloba podaná dne 25. dubna 2005 Hoechst AG proti Komisi Evropských společenství	27
2005/C 155/54	Věc T-163/05: Žaloba podaná dne 27. dubna 2005 Bundesverband deutscher Banken e.V. proti Komisi Evropských společenství	28
2005/C 155/55	Věc T-165/05: Žaloba podaná dne 21. dubna 2005 Neophytos Neophytou proti Komisi Evropských společenství	29
2005/C 155/56	Věc T-166/05: Žaloba podaná dne 29. dubna 2005 Borax Europe Ltd. proti Komisi Evropských společenství	29
2005/C 155/57	Věc T-177/05: Žaloba podaná dne 6. května 2005 Finskou republikou proti Komisi Evropských společenství	30

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 155/58	Věc T-178/05: Žaloba podaná dne 5. května 2005 Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska proti Komisi Evropských společenství	30
2005/C 155/59	Věc T-179/05: Žaloba podaná dne 6. května 2005 Stradeblu s.r.l. proti Komisi Evropských společenství	31
2005/C 155/60	Věc T-185/05: Žaloba podaná dne 3. května 2005 Italskou republikou proti Komisi Evropských společenství	32
2005/C 155/61	Výmaz věci T-237/99	33
2005/C 155/62	Výmaz věci T-163/02	33
	II Přípravné akty	
		
	III Oznámení	
2005/C 155/63	Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie Úř. věst. C 143, 11.6.2005	34

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 17. března 2005

ve věci C-285/03: Řecká republika proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(EZOZF — Schválení účetní závěrky — Plodiny na orné půdě — Účetní období 2000 – 2001)

(2005/C 155/01)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-285/03, **Řecká republika** (zmocněnci: V. Kontolaimos a I. Chalkias) proti **Komisi Evropských společenství** (zmocněnci: M. Condou-Durande, s pomocí N. Korogiannakise), jejímž předmětem je žaloba na neplatnost podle článku 230 ES, podaná dne 1. července 2003, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, K. Lenaerts, J.N. Cunga Rodrigues, E. Juhász a M. Ilešič, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 17. března 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 213, 6.9.2003

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich ze dne 4. března 2005 ve věci Manfred Seidl proti Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

(Věc C-117/05)

(2005/C 155/02)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich ze dne 4. března 2005 ve věci Manfred Seidl proti Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 10. března 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je třeba vykládat články 43 a násl. Smlouvy o založení Evropského společenství v tom smyslu, že představuje omezení neslučitelné se svobodou usazování, zaručené článkem 43 Smlouvy o založení Evropského společenství, pokud je podle právních předpisů státu usazení požadováno po žadateli o povolení k provozování autoškoly, který je státním příslušníkem jednoho členského státu a chce získat povolení k provozování autoškoly v jiném členském státě, že nesmí disponovat žádným jiným povolením k provozování autoškoly?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Gerechtshof 's-Gravenhage ze dne 3. března 2005 ve věci Federatie Nederlandse Vakbeweging proti Nizozemskému státu

(Věc C-124/05)

(2005/C 155/03)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Gerechtshof 's-Gravenhage (Nizozemsko) ze dne 3. března 2005 ve věci Federatie Nederlandse Vakbeweging proti Nizozemskému státu, který došel kanceláři Soudního dvora dne 16. března 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Gerechtshof 's-Gravenhage žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

Je s právem Společenství a zejména s čl. 7 odst. 2 směrnice Rady 93/104/ES⁽¹⁾ ze dne 23. listopadu 1993 slučitelný právní předpis členského státu, který nabízí možnost za trvání pracovní smlouvy písemně dohodnout, že zaměstnanci, který v jednom roce nevyčerpal nebo ne zcela vyčerpal svoji roční minimální dovolenou, bude za to v následujícím roce poskytnuta finanční náhrada?

Při této otázce je třeba vycházet z toho, že náhrada není poskytnuta za nárok zaměstnance na minimální dovolenou v běžném roce nebo v následujících letech.

⁽¹⁾ Směrnice 93/104/ES byla nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, 18.11.2003, s. 9).

Žaloba podaná dne 1. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Irsku

(Věc C-148/05)

(2005/C 155/04)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 1. dubna 2005 žaloba směřující proti Irsku podaná Komisí

Evropských společenství zastoupenou Barrym Dohertym a Donatellou Recchia, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. prohlásil, že Irsko tím, že

- a) podle článku 4 směrnice Rady 79/923/EHS⁽¹⁾ nevymezilo vody pro měkkýše, vyžadující vymezení,
- b) podle článku 3 této směrnice nestanovilo hodnoty ukazatelů pro vymezené vody pro měkkýše nebo pro vody vyžadující vymezení na základě článku 4,
- c) podle článku 5 této směrnice nepřijalo požadovaná opatření pro přípravu programů ke snížení znečištění vod, které měly být vymezeny na základě článku 4, ale vymezeny nebyly,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedených článků této směrnice,;

a

2. uložil Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Komise uplatňuje, že Irsko porušilo směrnici Rady 79/923/EHS o požadované jakosti vod pro měkkýše tím, že

- a) podle článku 4 směrnice nevymezilo vody pro měkkýše, vyžadující vymezení;
- b) podle článku 3 směrnice nestanovilo hodnoty ukazatelů pro vymezené vody pro měkkýše nebo pro vody vyžadující vymezení na základě článku 4; a
- c) podle článku 5 směrnice nepřijalo požadovaná opatření pro přípravu programů ke snížení znečištění vod vyžadujících vymezení podle článku 4.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 79/923/EHS ze dne 30. října 1979 o požadované jakosti vod pro měkkýše, Úř. věst. L 281, 10.11.1979, s. 47

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Rechtbank s'Hertogenbosch ze dne 23. března 2005 ve věci Jean Leon van Straaten proti Nizozemskému státu a Italské republice

(Věc C-150/05)

(2005/C 155/05)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Rechtbank s'Hertogenbosch (Nizozemsko) ze dne 23. března 2005 ve věci Jean Leon van Straaten proti Nizozemskému státu a Italské republice, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 4. dubna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Rechtbank s'Hertogenbosch žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Co je nutné chápat pod pojmem „totožný čin“ ve smyslu článku 54 prováděcí úmluvy k Schengenské dohodě⁽¹⁾? (Je držení ca. 1 000 gramů heroinu v Nizozemsku v období mezi 27. až 30. březnem 1983 nebo v období okolo tohoto data totožným činem jako držení ca. 5 kilogramů heroinu v Itálii dne 27. března 1983 nebo v období okolo tohoto data, s přihlédnutím k tomu, že zásilka heroinu byla v Nizozemsku částí zásilky heroinu, která se nacházela v Itálii? Je vývoz zásilky heroinu z Itálie do Nizozemska totožným činem jako dovoz totožné zásilky heroinu z Itálie do Nizozemska také v případě zohlednění skutečnosti, že osoby podezřelé spolu s p. Van Straatenem nejsou v Nizozemsku a v Itálii všechny totožné? Jedná se v případě souboru trestných jednání, který se skládá z držení uvedeného heroinu v Itálii, jeho vývozu z Itálie, jeho dovozu do Nizozemska a jeho držení v Nizozemsku o „totožný čin“?)
- 2) Jedná se o odsouzení osoby ve smyslu článku 54 prováděcí úmluvy k Schengenské dohodě v případě, že čin, z něhož byla tato osoba obviněna, byl prohlášen za zákonně dostatečně a přesvědčivě neprokázaný a byla-li tato osoba zproštěna rozsudkem obvinění?

⁽¹⁾ Schengenský *acquis* - Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Rechtbank Amsterdam ze dne 4. dubna 2005 ve věci 1. J. J. Kersbergen-Lap a 2. D. Dams-Schipper proti Raad van bestuur van het Uitvoeringinstituut Werknemersverzekeringen

(Věc C-154/05)

(2005/C 155/06)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) ze dne 4. dubna 2005 ve věci 1. J. J. Kersbergen-Lap a 2. D. Dams-Schipper proti Raad van bestuur van het Uitvoeringinstituut Werknemersverzekeringen, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 6. dubna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Rechtbank Amsterdam žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

Musí být s dávkou Wajong, uvedenou v příloze 2 (A) nařízení č. 1408/71⁽¹⁾ nakládáno jako se zvláštní nepřispěvkovou dávkou, jak je uvedena v čl. 4 odst. 2a nařízení č. 1408/71 s následkem, že na osoby, jakými jsou žalobci v původním řízení, se použije pouze zvláštní nepřispěvková dávka stanovená v článku 10a nařízení č. 1408/71, a proto nemůže být vyplacena dávka Wajong osobě s bydlištěm mimo území Nizozemska?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1247/92 ze dne 30. dubna 1992 kterým se mění nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 136, 19.05.1992, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Commissione Tributaria Regionale di Firenze – Sezione 33 ze dne 23. března 2005 ve věci Villa Maria Beatrice Hospital srl proti Agenzia Entrate Ufficio Firenze 1

(Věc C-155/05)

(2005/C 155/07)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru byla usnesením Commissione Tributaria Regionale di Firenze – Sezione 33 (Itálie) ze dne 23. března 2005 ve věci Villa Maria Beatrice Hospital srl proti Agenzia Entrate Ufficio Firenze 1, které došlo kanceláři Soudního dvora Evropských společenství dne 6. dubna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Commissione Tributaria Regionale di Firenze – Sezione 33 žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

„Je čl. 10 bod 27 odst. 5 nařízení prezidenta republiky č. 633 ze dne 26. října 1972 v souladu s článkem 13 B, Ostatní případy osvobození, písmenem c) šesté směrnice Rady EHS ze dne 17. května 1977?“. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Audiencia Provincial de Madrid ze dne 15. února 2005 ve věci Elisa María Mostaza Claro proti Movil Milenium, S.L.

(Věc C-168/05)

(2005/C 155/08)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Audiencia Provincial de Madrid ze dne 15. února 2005 ve věci Elisa María Mostaza Claro proti Movil Milenium, S.L., které došlo kanceláři Soudního dvora dne 14. dubna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Audiencia Provincial de Madrid žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Může ochrana spotřebitelů podle směrnice Rady 93/13/EHS ⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách znamenat, že soud, který rozhoduje o žalobě na neplatnost rozhodčího nálezů posuzuje platnost rozhodčí smlouvy a zruší nález z důvodu, že má za to, že uvedená rozhodčí smlouva obsahuje nepřiměřenou podmínku v neprospěch spotřebitele, pokud je tato otázka vznesena v řízení o neplatnost, ale nebyla spotřebitelem namítána v rozhodčím řízení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Conseil d'Etat (Francie), section du contentieux, ze dne 15. prosince 2004 ve věci Société DenkaVit International BV a DenkaVit France SARL proti Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie (Ministerstvu hospodářství, financí a průmyslu)

(Věc C-170/05)

(2005/C 155/09)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozhodnutím Conseil d'Etat (Francie), section du contentieux, ze dne 15. prosince 2004 ve věci DenkaVit International BV a DenkaVit France SARL proti Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie (Ministerstvu hospodářství, financí a průmyslu), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 8. února 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Conseil d'Etat (Francie), section du contentieux, žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Lze s ohledem na zásadu svobody usazování kritizovat ustanovení, jež daňově zatěžuje mateřskou společnost, která je příjemcem výplaty dividend a která není daňovým rezidentem ve Francii, ale přitom osvobozuje od takového daňového zatížení mateřské společnosti, které jsou daňovým rezidentem ve Francii?

- 2) Lze takové ustanovení o sražení daně u zdroje samo o sobě kritizovat s ohledem na zásadu svobody usazování, nebo je na místě, pokud daňová smlouva mezi Francií a jiným členským státem, umožňující toto sražení daně u zdroje, upravuje možnost započíst na daň dlužnou v tomto jiném členském státě daň odvedenou podle kritizovaného ustanovení, zohlednit tuto smlouvu pro posouzení slučitelnosti tohoto ustanovení se zásadou svobody usazování?
- 3) Pokud je zvolena druhá alternativa uvedená v bodě 2, postačuje existence výše zmíněné smlouvy k tomu, aby bylo kritizované ustanovení považováno za pouhý mechanismus rozdělení zdanitelné částky mezi dva dotyčné státy bez dopadu na podniky, nebo musí okolnost, že mateřská společnost, která není daňovým rezidentem ve Francii, nemůže provést započtení stanovené smlouvou, vést k tomu, že toto ustanovení bude považováno za porušení zásady svobody usazování?

Opravný prostředek podaný dne 15. dubna 2005 L. Piau proti rozsudku vydanému dne 26. ledna 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-193/02, L. Piau v. Komise Evropských společenství, podporovaná Fédération Internationale de Football Association (FIFA)

(Věc C-171/05 P)

(2005/C 155/10)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 15. dubna 2005 opravný prostředek podaný L. Piau, zastoupeným M. Fauconnetem, advokátem, proti rozsudku vydanému dne 26. ledna 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-193/02, L. Piau v. Komise Evropských společenství, podporovaná Fédération Internationale de Football Association (FIFA).

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Soudu ve věci T-193/02;

2. zrušil rozhodnutí Evropské Komise ze dne 15. dubna 2002;
3. vydal konečné rozhodnutí ve věci podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, jelikož to stav řízení umožňuje;
4. uložil FIFA náhradu nákladů řízení ve věci T-193/02 a v řízení o tomto opravném prostředku.

Dovolávané důvody opravného prostředku a hlavní argumenty:

1. Porušení práv navrhovatele

Soud porušil pravomoci, které mu byly svěřeny, tím, že neuplatnil bez návrhu porušení článku 253 Smlouvy o ES Komisí, která neodůvodnila zamítnutí stížnosti navrhovatele podle článku 49 Smlouvy o ES. Mimoto Soud porušil čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jelikož nevezal do úvahy některé důvody opravného prostředku navrhovatele.

2. Porušení článku 81 Smlouvy o ES

Rozhodnutí Soudu je bez právního základu, vzhledem k absenci věcných důkazů o nezbytných pravidlech upravujících povolání a důkazů prokazujících hospodářský nebo technický vývoj pravidel FIFA pro hráčské agenty. Soud se dopustil nesprávného právního posouzení když rozhodl, že neexistoval zájem Společenství zabývat se dále stížností, přičemž rozsudek je bez právního základu a je porušen článek 81 Smlouvy o ES.

3. Porušení článku 82 Smlouvy o ES

Při absenci šetření Komise o dominantním postavení FIFA a jeho případném zneužití, Soud nemůže místo Komise rozhodnout, poté, co bylo shledáno dominantní postavení, že nedošlo k jeho zneužití, čímž se Soud dopustil nesprávného právního posouzení a porušil judikaturu a článek 82 Smlouvy o ES.

4. Rozporuplná a nedostatečná povaha odůvodnění Soudu představující nedostatek odůvodnění, pokud jde o trvání protisoutěžních účinků.

5. Nesprávné právní posouzení, pokud jde o rovnocennost „diplomů FIFA“.

6. Porušení obecné zásady právní jistoty.

7. Nesprávné právní posouzení, pokud jde o úlohu a pravomoci Komise.

8. Porušení článku 39 Smlouvy o ES.
9. Porušení článku 49 Smlouvy o ES.
10. Nesprávné právní posouzení definice zájmu Společenství.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-173/05)

(2005/C 155/11)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 18. dubna 2005 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou E. Traversou a J. Hottiauxem, členy právní služby Komise.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Italská republika tím, že zavedla a zachovala v platnosti daň „tributo ambientale“ ohledně plynovodů stanovenou článkem 6 sicilského regionálního zákona č. 2 ze dne 26. března 2002 (zveřejněného v GURS části I č. 14 ze dne 2002), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 23, 25, 26 a 133 Smlouvy o založení Evropského společenství a z článků 4 a 9 Dohody o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou podepsané dne 26. dubna 1976 a schválené nařízením Rady (EHS) č. 2210/78 ze dne 26. září 1978⁽¹⁾;

2. uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětný článek 6 sicilského regionálního zákona porušuje zásady společného celního sazebníku, neboť zavádí daň s účinkem rovnocenným dovoznímu clu (do Společenství) nebo vývoznímu clu (do jiných členských států), jež je daní, která je zakázána výše uvedenými ustanoveními Smlouvy a ustanoveními sekundárního práva.

Z formálního hlediska a podle popíraného právního předpisu je daň placena vlastníkem zařízení, zatímco zdanitelný základ závisí na objemu vyjádřeném v metrech kubických plynovodů. Sicilský zákonodárce nicméně jednak upřesnil v čl. 6 odst. 3, že daň je placena vlastníkem plynovodu, „ve kterých se nachází plyn“;

jednak v čl. 6 odst. 4 je stanoveno, že osoby povinné k dani jsou vlastníci týchž plynovodů, „kteří vykonávají alespoň jednu z činností (převahu, prodej, koupi)“ souvisejících s plynem. Komise z toho vyvozuje, že skutečným cílem sicilského zákonodárce je postihnout přepravovaný produkt (metan), a nikoliv infrastrukturu (plynovod).

Podle judikatury Soudního dvora ve věci vnitrostátního zdanění upraveného v článku 90 ES spadá daň vybíraná z přepravního prostředku v závislosti na váze přepravovaného zboží do oblasti působnosti ustanovení Společenství týkajících se zdanění produktů, neboť táž daň se nevyhnutelně a okamžitě odrazí na nákladech přepravovaného produktu, jak vnitrostátního, tak dovezeného. Ze zásady vyjádřené v této judikatuře, která je převoditelná na daně s účinkem rovnocenným clu, v projednávaném případě vyplývá, že vnitrostátní daň, přestože formálně postihuje přepravní prostředek (plynovod) v závislosti na objemu přepravovaného produktu (metan), ve skutečnosti zatěžuje samotný produkt, což se nevyhnutelně a přímo odrazí na jeho ceně.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 263, 27.9.1978.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem College van Beroep voor het bedrijfsleven ze dne 19. dubna 2005 ve věci 1. Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie 2. Stichting Natuur en Milieu proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, vedlejší účastník: Bayer CropScience B.V.

(Věc C-174/05)

(2005/C 155/12)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) ze dne 19. dubna 2005 ve věci 1. Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie 2. Stichting Natuur en Milieu proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, přičemž vedlejším účastníkem je Bayer CropScience B.V., které došlo kanceláři Soudního dvora dne 19. dubna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

College van Beroep voor het bedrijfsleven žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je čl. 2 návětí a bod 3 rozhodnutí 2003/199/ES ⁽¹⁾ platný?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 18. března 2003 o nezařazení aldikarbu do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS a odnětí povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících tuto účinnou látku (Úř. věst. L 76, 22.03.2003, s. 21).

Žaloba podaná dne 19. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Irsku

(Věc C-175/05)

(2005/C 155/13)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 19. dubna 2005 žaloba směřující proti Irsku podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Michaellem Shotterem a Wouterem Wilsem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Irsko tím, že vyjmulo všechny kategorie zařízení na veřejné půjčování, ve smyslu směrnice Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem ⁽¹⁾, nesplnilo své povinnosti, které pro něho vyplývají z článků 1 a 5 této směrnice;

2. uložil Irku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Článek 1 odst. 3 uvedené směrnice definuje „půjčování“ jako zpřístupňování za účelem užívání na omezenou dobu, které není spojeno s přímým nebo nepřímým hospodářským nebo obchodním prospěchem „pokud je uskutečňuje veřejně přístupné zařízení“. Článek 5 odst. 3 umožňuje členským státům vyjmout „určité kategorie zařízení“ z placení odměny.

Irské orgány se odvolaly na čl. 5 odst. 3 směrnice a vyjmuly usnesením „stanovené druhy institucí z placení odměny za půjčování v praxi“ (*neoficiální překlad*). Rozsah tohoto vyloučení je tak široký, že dovoluje všem veřejným vzdělávacím a akademickým institucím, do kterých má veřejnost přístup, se zapojit do veřejného půjčování s výsledkem, že všechny veřejné instituce pro půjčování jsou vyjmuty z práva na půjčování a jsou také osvobozeny z placení odměny.

Komise zastává názor, že tato situace jde zjevně mimo rozsah výjimek povolených na základě čl. 5 odst. 3 směrnice, a že Irsko tedy nesplnilo své povinnosti, které pro něho vyplývají z článků 1 a 5 této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 346, 27.11.1992, s. 61

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Juzgado de lo Social Único de Algeciras ze dne 30. března 2005 ve věci María Cristina Guerrero Pecino proti Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

(Věc C-177/05)

(2005/C 155/14)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Juzgado de lo Social Único de Algeciras ze dne 30. března 2005, ve věci María Cristina Guerrero Pecino proti Fondo de Garantía Salarial (FOGASA), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 20. dubna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Juzgado de lo Social Único de Algeciras žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

Je, s ohledem na obecnou zásadu rovnosti a zákaz diskriminace, objektivně odůvodněn rozdíl v zacházení stanovený v čl. 33 odst. 2 Estatuto de los Trabajadores (zákon o statutu zaměstnanců) a způsob, jakým toto ustanovení vykládá Tribunal Supremo, a lze v důsledku toho vyloučit náhradu škody za ukončení pracovního poměru, přiznanou zaměstnanci na základě soudního smíru, z oblasti působnosti směrnice 80/987/EHS ⁽¹⁾ o sbližování právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/74/ES ⁽²⁾ (ze dne 23. září 2002)?

Nebo naopak není, s ohledem na obecnou zásadu rovnosti a zákaz diskriminace, objektivně odůvodněn rozdíl v zacházení stanovený v čl. 33 odst. 2 Estatuto de los Trabajadores (zákon o statutu zaměstnanců) a způsob, jakým toto ustanovení vykládá Tribunal Supremo, a lze v důsledku toho zahrnout náhradu škody za ukončení pracovního poměru, přiznanou zaměstnanci na základě soudního smíru, do oblasti působnosti směrnice 80/987/EHS o sblížování právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případech platební neschopnosti zaměstnavatele, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/74/ES (ze dne 23. září 2002)?

(¹) Směrnice Rady ze dne 20. října 1980, Úř. věst. L 283, 28.10.1980, s. 23

(²) Úř. věst. L 270, 8.10.2002, s. 10

Žaloba podaná dne 19. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-178/05)

(2005/C 155/15)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 19. dubna 2005 žaloba podaná proti Řecké republice Komisí Evropských společenství, zastoupenou Dimitriosem Triantafyllou, zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Řecká republika tím, že přijala právní předpisy týkající se uplatnění daně na převod statutárního sídla nebo sídla skutečného vedení, jakož i osvobození od této daně pro všechna zemědělská družstva bez ohledu na jejich úroveň, jejich sdružení nebo koncerny jakéhokoli druhu, spoluvlastnictví plavidel, koncerny a námořní společnosti nezávisle na jejich formě, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Rady ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů (69/335/EHS) (¹);

2. uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že rozhodujícím kritériem pro uplatnění daně v případě převodu sídla je skutečnost, že společnost je kvalifi-

kována jako kapitálová společnost v členském státě jejího původu, z čehož vyplývá, že společnost dani nepodléhá, pokud není členským státem původu za kapitálovou společnost považována. Komise následně kritizuje skutečnost, že řecké právní předpisy připisují význam uplatnění nebo neuplatnění daně z kapitálových vkladů členským státem původu tím, že od nich osvobozuje pouze převod sídla společnosti do Řecka ze státu, který ukládá daň z kapitálových vkladů. Stanovisko Komise se opírá spíše o doslovný než systematický výklad směrnice, který připisuje důležitost kapitálovému charakteru společností podléhajícím této dani; toto stanovisko je mimoto posíleno změnou, jež přinesla směrnice 85/303/EHS, která směřuje ke zrušení daně z kapitálových příjmů.

Pokud jde o osvobození zemědělských družstev a námořních společností, jde o kategorie, jež pokrývají celé hospodářské oblasti, pro něž řecké orgány neodůvodnily, proč nejsou kapitálovými společnostmi, a jejichž úplné osvobození není krom toho pokryto možností osvobození určitých operací stanovenou směrnicí. V ostatních případech tam, kde by bylo účelem směrnice osvobodit celá odvětví, směrnice tak výslovně učiní (například pro státní podniky zřízené v obecném zájmu).

(¹) Úř. věst. L 249, ze dne 3. října 1969, s. 25.

Žaloba podaná dne 21. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice

(Věc C-179/05)

(2005/C 155/16)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 21. dubna 2005 žaloba směřující proti Francouzské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou M. Nolinem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Francouzská republika tím, že neoznámila Komisi údaje požadované čl. 18 odst. 1 a čl. 19i první a třetí odstavcem nařízení č. 2847/93 (¹), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z tohoto nařízení;

2. uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

- Co se týče údajů požadovaných čl. 18 odst. 1 nařízení č. 2847/93, francouzské orgány je stále neoznámily pro roky 1999 a 2000. Krom toho pro pozdější roky byly tyto údaje oznámeny opožděně;
- Co se týče údajů požadovaných článkem 19i nařízení č. 2847/93, francouzské orgány je neoznámily pro roky 1999, 2000, 2001 a 2002. Tyto údaje nebyly rovněž oznámeny pro pozdější roky.

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku (Úř. věst. L 261, 20.10.1993, s. 1).

Žaloba podaná dne 22. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice**(Věc C-182/05)**

(2005/C 155/17)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 22. dubna 2005 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Marií Patakia, právní poradkyní právní služby Komise, a Bernhardem Schimou, členem právní služby Komise, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Řecká republika tím, že nezajistila zveřejnění oddělené účetní závěrky týkající se těžby hnědého uhlí a výroby elektrické energie společností Dimosia Epicheirisi Ilektrismou, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/92/ES (¹)ze dne 19. prosince 1996 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou;
- uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Poté, co byla Komisi předložena stížnost v této věci a na základě informací Řecka (různé dopisy ministerstva rozvoje a energetického regulačního orgánu) týkajících se požadavku na zveřejnění odděleného účetnictví vertikálně propojené společnosti „Dimosia Epicheirisi Ilektrismou“ (DEI), v souladu s článkem 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/92/ES ze dne 19. prosince 1996 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou (Úř. věst. 1997, L 27, s. 20), Komise dospěla k závěru, že Řecká republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z tohoto článku.
2. Komise má za to, že zveřejnění společné účetní závěrky pro činnosti DEI spočívající ve výrobě elektrické energie a těžbě hnědého uhlí a neoddělení těchto dvou činností jsou porušením požadavků čl. 14 odst. 3 směrnice 96/92/ES.
3. Podle názoru Komise, i přes existenci vnitřního účetního systému DEI, ve kterém je, jak je vyžadováno, těžba hnědého uhlí oddělena od výroby elektrické energie, takové oddělení se musí rovněž promítnout ve zveřejněném účetnictví DEI. Komise zdůrazňuje, že snahy řeckých orgánů zatím neumožnily dosáhnout požadovaného cíle. Předložení informací regulačnímu orgánu ohledně odděleného účetnictví není pro splnění požadavku zveřejnění dostačující.

(¹) Úř. věst. L 27, 30.1.1997, s. 20.

Žaloba podaná dne 28. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice**(Věc C-191/05)**

(2005/C 155/18)

(Jednací jazyk: portugalština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 28. dubna 2005 žaloba směřující proti Portugalské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Michélem van Beek a Antóniem Caeirosem, jako zmocněnci, s adresou pro doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) určil, že Portugalská republika tím, že změnila vymezení zvláště chráněné oblasti (ZCHO) „Moura, Mourão, Barrancos“ vyloučením oblastí poskytujících útočiště druhům volně žijících ptáků, jejichž ochrana byla důvodem zřízení této ZCHO, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 79/409/EHS ⁽¹⁾ ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků;
- 2) uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- 1) Zvláště chráněná oblast (ZCHO) „Moura, Mourão, Barrancos“ byla zřízena portugalskou vládou dne 23. září 1999 prostřednictvím nařízení s mocí zákona č. 384-B/99 ze dne 23. září 1999. Hranice této ZCHO jsou stanoveny v příloze XXIV uvedeného nařízení s mocí zákona.
- 2) Z informací poskytnutých portugalskými orgány vyplývá, že změna vymezení ZCHO „Moura, Mourão, Barrancos“ prostřednictvím nařízení s mocí zákona č. 141/2000 ze dne 20. května 2000 nemá žádný vědecký podklad. Z judikatury Soudního dvora přitom vyplývá, že k vyloučení druhů, jejichž ochrana byla posouzena jako nezbytná, může dojít pouze na základě vědeckých důvodů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 103, s. 1

Žaloba podaná dne 29. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství

(Věc C-193/05)

(2005/C 155/19)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 29. dubna 2005 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou D. Maidanim a M. H. Støvlbækem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. konstatoval, že Lucemburské velkovévodství tím, že ponechává pro usazení pod profesním označením udělovaným v domovském státě požadavky jazykových znalostí, zákaz výkonu činnosti jako osoba s adresou pro účely doručování (*domiciliataire*) a povinnost předložit každý rok průkaz oprávnění z domovského členského státu, porušilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998, o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě

než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace ⁽¹⁾, a zejména z jejich článků 2, 3 a 5;

2. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Zavedení kontroly jazykových znalostí jako podmínky pro zápis evropského advokáta do seznamu advokátů je v protikladu k obecnému cíli směrnice, kterým je usnadnění trvalého výkonu advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace a porušuje zejména čl. 3 odst. 2 této směrnice, podle kterého hostitelský členský stát zapíše advokáta výlučně „po předložení průkazu oprávnění potvrzujícího jeho zápis u příslušného orgánu v domovském členském státě“.

Zákaz být advokátem s adresou pro účely doručování je v rozporu s čl. 5 odst. 1 podle něhož evropský advokát „vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě vykonává stejnou profesní činnost jako advokát vykonávající svou činnost pod odpovídajícím profesním označením udělovaným v hostitelském členském státě“.

Ve své odpovědi na odůvodněné stanovisko lucemburská vláda prohlašuje, že vzala na vědomí argument Komise, podle kterého požadavek na každoroční předložení průkazu oprávnění potvrzujícího zápis u příslušného orgánu v domovském členském státě představuje administrativní výdaj, jenž není odůvodněný s ohledem na ustanovení směrnice.

Komise nicméně konstatuje, že v současné době tento požadavek, který je v rozporu se zněním směrnice z důvodů uvedených v odůvodněném stanovisku, zůstává nadále uveden v zákoně ze dne 13. listopadu 2002, o provedení směrnice 98/5 do lucemburského práva.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 77, 14.3.1998, s. 36.

Výmaz věci C-47/04 ⁽¹⁾

(2005/C 155/20)

(Jednací jazyk: francouzština)

Usnesením ze dne 14. února 2005 rozhodl předseda pátého senátu Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-47/04, Komise Evropských společenství proti Francouzské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 20.03.2004

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

Rozsudek Soudu prvního stupně

ze dne 14. dubna 2005

ve věci T-88/01, Sniace, SA proti Komisi Evropských
společenství ⁽¹⁾*(Státní podpory — Žaloba na neplatnost — Přípustnost —
Akt, který se žalobkyně osobně dotýká)*

(2005/C 155/21)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci T-88/01, Sniace, SA, se sídlem v Madridu (Španělsko), zastoupená J. Baró Fuentesem, M. Gómezem de Liañem y Botellou a F. Rodríguezem Carreterem, advokáti, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: D. Triantafyllou a J. Buendía Sierra, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), podporovanou Rakouskou republikou (zmocněnci: H. Dossi a M. Burgstaller, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, se sídlem v Heiligenkreuz im Lafnitztal (Rakousko), a Land Burgenland (Rakousko), zastoupenými U. Soltészem, advokátem, jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2001/102/ES, ze dne 19. července 2000, Soud (pátý rozšířený senát), ve složení P. Lindh, předseda, R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi a M. E. Martins Ribeiro, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio Gonzáles, vrchní rada, vydal dne 14. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
2. Žalobkyně ponese vlastní náklady, jakož i náklady řízení vynaložené Komisí.
3. Vedlejší účastníci ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 186, 15.6.2001.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 12. dubna 2005

ve věci T-191/02, Giorgio Lebedef proti Komisi Evrop-
ských společenství ⁽¹⁾*(Úředníci — Rámcová dohoda z roku 1974 uzavřená mezi
Komisí a odborovými a profesními organizacemi — Výpověď
— Přijetí prováděcích pravidel — Potvrzení dohody ze dne
4. dubna 2001 — Přípustnost)*

(2005/C 155/22)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-191/02, Giorgio Lebedef, úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm v Senningerbergu (Lucembursko), zastoupený G. Bounéouem a F. Frabettim, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucembursku, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: J. Currall, s adresou pro účely doručování v Lucembursku), jejímž předmětem je žaloba na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 5. prosince 2001, jímž Komise vypověděla rámcovou dohodu ze dne 20. září 1974, opětovně přijala prováděcí pravidla týkající se úrovní, postupů a způsobů jednání dohodnutá mezi většinou odborových a profesních organizací a správou Komise dne 19. ledna 2000, potvrdila dohodu ze dne 4. dubna 2001 týkající se disponibilních zdrojů na zastupování zaměstnanců, potvrdila ustanovení o stávce obsažená v příloze I rámcové dohody ze dne 20. září 1974, vyzvala místopředsedu Komise N. Kinnocka k jednání s odborovými a profesními organizacemi, k návrhu na přijetí nové rámcové dohody sborem komisařů před koncem března 2002 a zařazení do souboru změn služebního řádu, na nichž je třeba se s odborovými a profesními organizacemi shodnout, změnu, jež umožní přijmout volební řád prostřednictvím referenda organizovaného pro zaměstnance orgánu, a pokud bude třeba, žaloba na zrušení dopisu N. Kinnocka ze dne 22. listopadu 2001, zaslaného předsedovi každého odborového svazu jako sdělení rozhodnutí požadovat po Komisi, aby ke dni 5. prosinci 2001 vypověděla zmíněnou rámcovou dohodu ze dne 20. září 1974, a aby přijala některé z uvedených bodů,

jakož i žaloba na zrušení rozhodnutí E. Halskova ze dne 6. prosince 2001, jímž se žalobci odmítá vydání cestovního příkazu k účasti na schůzi konané za účelem dohody dne 7. prosince 2001 ohledně „obecného balíčku návrhů změn služebního řádu“, Soud (první senát), ve složení B. Vesterdorf, předseda, a P. Mengozzi a M. E. Martins Ribeiro, soudci; vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 12. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

2) Každý u účastníků řízení ponese vlastní náklady, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 233, 28.9.2002

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 21. dubna 2005

ve věci T-269/02, PepsiCo, Inc. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (¹)

(Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství RUFFLES — Starší národní ochranná známka RIFFELS — Národní ochranná známka předcházející starší národní ochranné známce RUFFLES — Koexistence a ekvivalence národních ochranných známek a ochranných známek Společenství)

(2005/C 155/23)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-269/02, PepsiCo, Inc., se sídlem v Purchase, New York (Spojené státy), zastoupená E. Armijem Chávarrim, advokátem, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: původně J. Novais Gonçalves a J. Crespo Carillo, poté A. von Mühlendahl a Novais Gonçalves), jejímž předmětem je žaloba, podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 10. června 2002 (věc R 114/2000-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi PepsiCo, Inc. a Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG, Soud (pátý senát), ve složení M. Vilaras, předseda, F. Dehousse a D. Šváby, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada, vydal dne 21. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.

2. Žalobkyně ponese vlastní náklady, jakož i náklady řízení vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory).

3. Vedlejší účastník ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 261, 26.10.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 20. dubna 2005

ve věci T-273/02, Krüger GmbH & Co. KG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (¹)

(Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CALPICO — Starší národní ochranná známka CALYPSO — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Právo být vyslechnut)

(2005/C 155/24)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-273/02, Krüger GmbH & Co. KG, se sídlem v Bergisch Gladbach (Německo), zastoupená S. von Petersdorff-Campen, advokátem, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: G. Schneider), přičemž druhým účastníkem řízení u odvolacího senátu OHIM, vystupujícím jako vedlejší účastník řízení před Soudem, je Calpis Co. Ltd, se sídlem v Tokiu (Japonsko), zastoupená O. Jüngstem a M. Schorkem, advokáty, jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 25. června 2002 (věc R 484/2000-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi Calpis Co. Ltd a Krüger GmbH & Co. KG, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, P. Mengozzi a I. Wisniewska-Białecka, soudci; vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 20. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.

2. Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 274, 9.11.2002

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 13. dubna 2005

ve věci T-353/02, Duarte y Beltrán, SA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (¹)

(Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství INTEA — Starší národní slovní ochranné známky INTESA — Zamítnutí zápisu — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94)

(2005/C 155/25)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci T-353/02, Duarte y Beltrán, SA, se sídlem v Santander (Španělsko), zastoupená původně N. Moya Fernández, poté J. Calderón Chaverem a T. Villate Consonni, advokáty, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: G. Schneider a P. Jurado Montejano), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byla Mirato SpA, se sídlem v Novare (Itálie), jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 6. srpna 2002 (R 407/2001-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi Duarte y Beltrán a Mirato SpA, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, N.J. Forwood a I. Pelikánová, soudci, vedoucí soudní kanceláře: B. Pastor, náměstkyně vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 13. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.

2. Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 44, 22.2.2003

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 19. dubna 2005

ve spojených věcech T-380/02 a T-128/03, Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (¹)

(Ochranná známka Společenství — Žádost o navrácení do původního stavu — Podmínky doručování rozhodnutí a sdělení OHIM — Odeslání faxem)

(2005/C 155/26)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve spojených věcech T-380/02 a T-128/03, Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH, se sídlem v Linci (Rakousko), zastoupená G. Sechlehnerem a C. Ofnerem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: J. Weberndörfer a G. Schneider), přičemž druhým účastníkem řízení u odvolacího senátu OHIM, vystupujícím jako vedlejší účastník řízení před Soudem ve věci T-128/03, je Chipita International SA, se sídlem v Aténách (Řecko), zastoupená P. Hoffmannem, advokátem, jejímž předmětem je návrh na zrušení jednak rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 26. září 2002 (věc R 26/2001-1) zamítajícího žádost žalobkyně o navrácení do původního stavu a jednak rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 13. února 2003 nebo rozhodnutí ze dne 13. března 2003 (věc R 1124/2000-1) týkajících se námitkového řízení mezi Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH a Chipita International SA, Soud (pátý senát), ve složení M. Vilaras, předseda, a M. E. Martins Ribeiro a K. Jürimäe, soudkyně, vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 19. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloby se zamítají.

2) Žalobkyni se ukládá náhrada vlastních nákladů řízení, jakož i nákladů vynaložených Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).

3) Chipita International SA ponese vlastní náklady řízení.

3) Každý z vedlejších účastníků ponese vlastní náklady.

(¹) Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

(¹) Úř. věst. C 55, 8.3.2003

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 13. dubna 2005

ve věci T-2/03, Verein für Konsumenteninformation proti
Komisi Evropských společenství (¹)

(Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 —
Žádost týkající se velkého počtu dokumentů — Úplné
odepření přístupu — Povinnost provést konkrétní
a individuální přezkum — Výjimky)

(2005/C 155/27)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-2/03, Verein für Konsumenteninformation, se sídlem ve Vídni (Rakousko), zastoupená A. Klauserem, advokátem, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: S. Rating a P. Aalto, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), podporované Bank für Arbeit und Wirtschaft AG, se sídlem ve Vídni, zastoupené H.-J. Niemeyerem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, a Österreichische Volksbanken AG, se sídlem ve Vídni, a Niederösterreichische Landesbank-Hypothekenbank AG, se sídlem v Sankt Pölten (Rakousko), zastoupenými R. Ronigerem, A. Ablasserem a W. Hemetsbergerem, advokáty, jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2002, D (2002) 330472, týkajícího se žádosti o přístup ke správnímu spisu ve věci COMP/36.571/D-1, Rakouské banky – „klub Lombard“, Soud (první rozšířený senát), ve složení B. Vesterdorf, předseda, a M. Jaeger, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro a I. Labucka, soudci, vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 13. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rozhodnutí (2002) 330472 týkající se žádosti o přístup ke správnímu spisu ve věci COMP/36.571/D-1, Rakouské banky – „klub Lombard“ se zrušuje.

2) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 21. dubna 2005

ve věci T-28/03, Holcim (Deutschland) AG proti Komisi
Evropských společenství (¹)

(Článek 85 Smlouvy o ES (nyní článek 81 ES) — Výkon
rozsudku Soudu — Náhrada nákladů na bankovní záruku —
Mimosmluvní odpovědnost Společenství)

(2005/C 155/28)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-28/03, Holcim (Deutschland) AG, původně Alsen AG, se sídlem v Hamburku (Německo), zastoupená původně F. Wiemerem a K. Mooseckerem, poté Wiemerem, P. Niggemannem a B. Menkhausem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: R. Lyal a W. Mölls, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je žaloba na náhradu škody směřující k získání náhrady nákladů na bankovní záruku vzniklých žalobkyni v důsledku pokuty stanovené rozhodnutím Komise 94/815/ES ze dne 30. listopadu 1994, o řízení o použití článku 85 Smlouvy o ES (věc IV/33.126 a 33.322-Cement) (Úř. věst. L 343, s.1), zrušeným rozsudkem Soudu ze dne 15. března 2000, Cimenteries CBR a další v. Komise, nazývaným „Cement“ (T-25/95, T-26/95, T-30/95 až T-32/95, T-34/95 až T-39/95, T-42/95 až T-46/95, T-48/95, T-50/95 až T-65/95, T-68/95 až T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95, Recueil, s. II-491), Soud (třetí senát), ve složení J. Azizi, předseda, M. Jaeger a F. Dehousse, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 21. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se v rozsahu, v němž je založena na článku 233 ES, odmítá jako nepřijatelná.

2) Podpůrný návrh směřující k tomu, aby žaloba byla v rozsahu, v němž je založena na článku 233 ES, vykládána jako žaloba na neplatnost nebo žaloba pro nečinnost, se odmítá jako nepřijatelná.

3) Návrh na náhradu škody, co se týče nákladů na bankovní záruku vzniklých žalobkyni před 31. lednem 1998, se odmítá jako nepřipustný.

4) Žaloba se ve zbývající části zamítá jako neopodstatněná.

5) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 124, 24.5.2003

2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory).

3) Vedlejší účastník ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 184, 2.8.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 21. dubna 2005

ve věci T-164/03, Ampafrance SA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (¹)

(Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství obsahující slovní prvek „monBeBé“ — Starší slovní ochranné známky bebe — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94)

(2005/C 155/29)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-164/03, Ampafrance SA, se sídlem v Cholet (Francie), zastoupená C. Bercialem Ariasem, advokátem, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: A. Rassat a A. Folliard-Monguiral), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupujícím jako vedlejší účastník řízení před Soudem, je Johnson & Johnson GmbH, se sídlem v Düsseldorfu (Německo), zastoupená D. von Schultz, advokátem, jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 4. března 2003 (věc R 220/2002-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Ampafrance SA a Johnson & Johnson GmbH, Soud (třetí senát), ve složení M. Jaeger, předseda, V. Tiili a O. Czúcz, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada, vydal dne 21. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 20. dubna 2005

ve věci T-211/03, Faber Chimica Srl proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (¹)

(Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Faber — Námitky majitele národních slovních a obrazových ochranných známek NABER — Zamítnutí zápisu)

(2005/C 155/30)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci T-211/03, Faber Chimica Srl, se sídlem ve Fabriano (Itálie), zastoupené P. Tartuferim a M. Andreanem, advokáty, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: M. Capostagno a O. Montalto), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM je Industrias Químicas Naber, SA Nabersa, se sídlem ve Valence (Španělsko), jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 19. března 2003 (věc R 620/2001-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi Faber Chimica Srl a Industrias Químicas Naber, SA Nabersa, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, a N. J. Forwood a S. Papasavvas, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio Gonzáles, vrchní rada, vydal dne 20. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. března 2003 (věc R 620/2001-4) se zrušuje v rozsahu, v němž vyhovuje námitkám majitele španělské slovní ochranné známky NABER.

2. Žalované se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 23.8.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 14. dubna 2005

ve věci T-260/03, Celltech R & D Ltd proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka CELLTECH — Absolutní důvody pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94)

(2005/C 155/31)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-260/03, Celltech R & D Ltd, se sídlem ve Slough, Berkshire (Spojené království), zastoupená D. Alexanderem, advokátem, a N. Jenkinsem, advokátem, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: I. de Medrano Caballero a A. Folliard-Monguiral), jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 19. května 2003 (věc R 659/2002-2), týkajícímu se přihlášky slovního označení CELLTECH k zápisu jako ochranné známky Společenství, Soud (třetí senát), ve složení M. Jaeger, předseda, V. Tiili a O. Czúcz, soudci, vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada, vydal dne 14. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. května 2003 (věc R 659/2002-2) se zrušuje.

2. Žalovanému se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 4.10.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 13. dubna 2005

ve věci T-286/03, The Gillette Company proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství RIGHT GUARD XTREME sport — Starší národní obrazová ochranná známka WILKINSON SWORD XTREME III — Nebezpečí záměny — Zamítnutí zápisu — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94)

(2005/C 155/32)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-286/03, The Gillette Company, se sídlem v Bostonu (Spojené státy americké), zastoupená A. Ebert-Weidenfellerem a L. Koukerem, advokáty, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: G. Schneider a J. Weberndörfer), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Soudem, je Wilkinson Sword GmbH, se sídlem v Solingenu (Německo), zastoupená E. Kesslerem, advokátem, jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM, ze dne 17. dubna 2003 (věc R 221/2002-4) kterým se zamítá zápis obrazové ochranné známky RIGHT GUARD XTREME sport, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a I. Pelikánová, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio Gonzáles, vrchní rada, vydal dne 13. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.

2. Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 18.10.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 20. dubna 2005

ve věci T-318/03, **Atomic Austria GmbH** proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka ATOMIC BLITZ — Námitky majitele národních slovních ochranných známek ATOMIC — Důkaz o obnově zápisu starší ochranné známky — Rozsah přezkumu OHIM — Zamítnutí námitek — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94)

(2005/C 155/33)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-318/03, **Atomic Austria GmbH**, se sídlem v Altenmarkt (Rakousko), zastoupená G. Kucksem a C. Schumacherem, advokáty, proti **Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)** (zmocněnci: G. Schneider a B. Müller), přičemž dalším účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byl **Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA**, se sídlem v Onil (Španělsko), jejímž předmětem je žaloba proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 9. července 2003 (věc R 95/2003-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi **Atomic Austria GmbH** a **Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA**, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, a A. W. H. Meij a I. Pelikánová, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada, vydal dne 20. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 9. července 2003 (věc R 95/2003-2) se zrušuje.

2) Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 13.12.2003

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 13. dubna 2005

ve věci T-353/03, **Inge-Lise Nielsen** proti Radě Evropské unie ⁽¹⁾

(Úředníci — Zamítnutí povýšení — Článek 45 služebního řádu — Zjevně nesprávné posouzení — Zvážení srovnatelných zásluh — Připustnost)

(2005/C 155/34)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-353/03, **Inge-Lise Nielsen**, bývalá úřednice Rady Evropské unie, s bydlištěm ve Villers-la-Ville (Belgie), zastoupená S. Orlandim, A. Coolenem, J.-N. Louisem a É. Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Radě Evropské unie (zmocněnci: F. Anton a M. Sims), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Rady nepovýšit žalobkyni do platové třídy C1 za hodnotící období 2002, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, P. Lindh a V. Vadalpalas, soudci, vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 13. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.

2. Každý účastník řízení nese své náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 10.1.2004.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 20. dubna 2005

ze dne 10. března 2005

ve věci T-86/04, Asa Sundholm proti Komisi Evropských společností⁽¹⁾ve věci T-266/00, Confartigianato Venezia, Transport Lines Snc a další proti Komisi Evropských společností⁽¹⁾

(Spory mezi Společenstvími a jejich zaměstnanci — Posudek o vývoji služebního postupu — Hodnotící období 2001–2002)

(Státní podpory — Rozhodnutí Komise, kterým byly shledány režimy protiprávních podpor za neslučitelné se společným trhem a kterým bylo uloženo navrácení neslučitelných podpor — Vyloučení vnitrostátního řízení k navrácení — Žaloba na neplatnost — Nedostatek právního zájmu — Nepřípustnost)

(2005/C 155/35)

(2005/C 155/36)

(Jednací jazyk: italština)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-86/04, Asa Sundholm, úředník Komise Evropských společností, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupený S. Orlandim, A. Coolenem, J. N. Louisem a E. Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společností (zmocněnci: C. Berardis Kayser a H. Kraemer, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení posudku o vývoji služebního postupu žalobkyně za hodnotící období 2001–2002, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, N. J. Forwood a S. Papasavvas, soudci, vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, vydal dne 20. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Ve věci T-266/00, Confartigianato Venezia, Transport Lines a 15 dalších žalobců, jejichž seznam tvoří přílohu usnesení, se sídlem v Benátkách (Itálie), zastoupení A. Vianellem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společností (zmocněnci: V. Di Bucci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2000/394/ES ze dne 25. listopadu 1999 o podpoře poskytované podnikům na území Benátek a Chioggie prostřednictvím úlev na příspěvcích na sociální zabezpečení stanovených zákony č. 30/1997 a č. 206/1995 (Úř. věst. 2000, L 150, s. 50), Soud (druhý rozšířený senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová, S. Papasavvas, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 10. března 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1) Rozhodnutí ze dne 10. dubna 2003, o stanovení posudku o vývoji služebního postupu za období od 1. července 2001 do 31. prosince 2002, se ruší

2) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

1. Žaloba se částečně odmítá jako nepřijatelná v rozsahu, v jakém byla podána Transport Lines Snc, C.A.T.I.L. Consorzio Artigiano Trasportatori Interni Lagunari, C.A.T.I.L. Servizi srl, Translion snc, Cooperativa Trasportatori Lagunari arl, Barich aldo e figlio snc, S.A.L.P.A. Trasporti snc, Laguna Trasporti di Tosi Pietro, Puppola Trasporti e C. snc, Simionato Roberto, Venerando Gianfranco snc, Boscolo „Bielo“ Ivano srl, Grassi Mario, Laguna Veneta Cooperativa Trasporti srl, Brussa Sas, Il Fornaio di Colussi Gloria.

2. Transport Lines Snc, C.A.T.I.L. Consorzio Artigiano Trasportatori Interni Lagunari, C.A.T.I.L. Servizi srl, Translion snc, Cooperativa Trasportatori Lagunari arl, Barich aldo e figlio snc, S.A.L.P.A. Trasporti snc, Laguna Trasporti di Tosi Pietro, Puppola Trasporti e C. snc, Simionato Roberto, Venerando Gianfranco snc, Boscolo „Bielo“ Ivano srl, Grassi Mario, Laguna Veneta Cooperativa Trasporti srl, Brussa Sas a Il Fornaio di Colussi Gloria ponesou vlastní náklady.

3. Komise ponese své náklady doposud vynaložené v souvislosti s žalobou šestnácti výše uvedených společností.

4. O zbývajících nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 355, 9.12.2000

4. Italská republika ponese své náklady doposud vynaložené v souvislosti s žalobou v rozsahu, v jakém byla podána společností Baglioni Hotels S.p.A.

5. O zbývajících nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 355, 9. 12. 2000

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 10. března 2005

ve věci T-269/00, Baglioni Hotels S.p.A. a Sagar Srl proti Komisi Evropských společností (¹)

(Státní podpory — Rozhodnutí Komise, kterým byly shledány režimy protiprávních podpor za neslučitelné se společným trhem a kterým bylo uloženo navrácení neslučitelných podpor — Vyloučení vnitrostátního řízení k navrácení — Žaloba na neplatnost — Nedostatek právního zájmu — Nepřípustnost)

(2005/C 155/37)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci T-269/00, Baglioni Hotels S.p.A. a Sagar Srl, se sídlem v Benátkách (Itálie), zastoupené A. Vianellem, M. Merolou a M. Pappalardem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, podporované Italskou republikou (zmocněnec: U. Leanza, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), proti Komisi Evropských společností (zmocněnec: V. Di Bucci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2000/394/ES ze dne 25. listopadu 1999 o podpoře poskytované podnikům na území Benátek a Chioggie prostřednictvím úlev na příspěvcích na sociální zabezpečení stanovených zákony č. 30/1997 a č. 206/1995 (Úř. věst. 2000, L 150, s. 50), Soud (druhý rozšířený senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová, S. Papasavvas, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 10. března 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se částečně odmítá jako nepřijatelná v rozsahu, v jakém byla podána společností Baglioni Hotels S.p.A.

2. Společnost Baglioni Hotels S.p.A. ponese vlastní náklady řízení.

3. Komise ponese své náklady doposud vynaložené v souvislosti s žalobou v rozsahu, v jakém byla podána společností Baglioni Hotels S.p.A.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 10. března 2005

ve věci T-273/00, Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) a další proti Komisi Evropských společností (¹)

(Státní podpory — Rozhodnutí Komise, které konstatuje neslučitelnost protiprávní úpravy podpor se společným trhem a ukládá navrácení neslučitelných podpor — Vyloučení vnitrostátního řízení o navrácení — Žaloba na neplatnost — Chybějící právní zájem na podání žaloby — Nepřípustnost)

(2005/C 155/38)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci T- 273/00, Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria), Comitato Venezia Vuole Vivere, Mingardi S.r.l. a dvanácti dalších žalobců uvedených v příloze usnesení, se sídlem v Benátkách (Itálie), zastoupených E. Vianellem, M. Merolou a A. Sodanem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, podporovaných Italskou republikou (zmocněnec: U. Leanza, s adresou pro účely doručování v Lucemburku) proti Komisi Evropských společností (zmocněnec: V. Di Bucci, ve spolupráci s A. Dal Ferro, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2000/394/ES ze dne 25. listopadu 1999 o opatřeních podpor ve prospěch podniků v oblasti měst Benátky a Chioggia, stanovených zákony č. 30/1997 a č. 206/1995, které stanoví snížení sociálních příspěvků (Úř. věst. 2000, L 150, s. 50), Soud (druhý rozšířený senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová, S. Papasavvas, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 10. března 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1. Žaloba T-273/00 se zamítá jako částečně nepřipustná, v rozsahu v němž byla podána společností Mingardi Srl a Marsilio Editori SpA.
 2. Společnosti Mingardi Srl a Marsilio Editori SpA ponese vlastní náklady řízení.
 3. Komise ponese náklady řízení, které vynaložila do dnešního dne v souvislosti s žalobou v rozsahu, v němž byla podána společností Mingardi Srl a Marsilio Editori SpA.
 4. Italská republika ponese náklady řízení, které vynaložila do dnešního dne v souvislosti s žalobou v rozsahu, v němž byla podána společností Mingardi Srl a Marsilio Editori SpA.
 5. O ostatní části nákladů řízení bude rozhodnuto později.
1. Žaloba T-288/00 se částečně odmítá jako nepřipustná v rozsahu, v jakém byla podána společností Gardena Hotels S.r.l. a Comitato Venezia Vuole Vivere.
 2. Gardena Hotels S.r.l. ponese vlastní náklady řízení.
 3. Comitato Venezia Vuole Vivere ponese vlastní náklady a náklady Komise doposud vynaložené v souvislosti s žalobou v rozsahu, v jakém byla podána Comitato Venezia Vuole Vivere.
 4. Komise ponese své náklady doposud vynaložené v souvislosti s žalobou v rozsahu, v jakém byla podána Gardena Hotels S.r.l.
 5. O zbývajících nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 355, 9.12.2000

(¹) Úř. věst. C 372, 23.12.2000

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 10. března 2005

ve věci T-288/00, Gardena Hotels S.r.l. a další proti Komisi Evropských společenství (¹)

(Státní podpory — Rozhodnutí Komise, kterým byly shledány režimy protiprávních podpor za neslučitelné se společným trhem a kterým bylo uloženo navrácení neslučitelných podpor — Vyloučení vnitrostátního řízení k navrácení — Žaloba na neplatnost — Nedostatek právního zájmu — Nepřipustnost)

(2005/C 155/39)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci T-288/00, Gardena Hotels S.r.l., Principessa S.r.l. a Comitato Venezia Vuole Vivere, se sídlem v Benátkách (Itálie), zastoupené A. Bianchinim, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: V. Di Bucci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2000/394/ES ze dne 25. listopadu 1999 o podpoře poskytované podnikům na území Benátek a Chioggie prostřednictvím úlev na příspěvcích na sociální zabezpečení stanovených zákony č. 30/1997 a č. 206/1995 (Úř. věst. 2000, L 150, s. 50), Soud (druhý rozšířený senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová, S. Papasavvas, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 10. března 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 10. března 2005

ve věci T-184/01, IMS Health, Inc., proti Komisi Evropských společenství (¹)

(Žaloba na neplatnost — Odklad vykonatelnosti a následné zrušení napadeného rozhodnutí v průběhu řízení — Nevydání rozhodnutí ve věci)

(2005/C 155/40)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-184/01, IMS Health, Inc., se sídlem ve Fairfield, Connecticut (Spojené státy), zastoupená N. Levym, J. Temple-Langem, advokáty, a R.O'Donoghue, advokátem, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: původně A. Whelan, É. Gippini Fournier a F. Siredey-Garnier, poté M. Whelan, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), podporované NDC Health Corp., dříve National Data Corp., se sídlem v Atlantě, Georgia (Spojené státy) (zastoupené původně I. Forresterem, QC, F. Finem, advokátem, C. Pricem a A. Gagliardim, advokáty, poté C. Pricem, J. Bourgeoisem, advokáty, a F. Finem, a nakonec F. Finem), NDC Health GmbH & Co. KG, se sídlem v Bad Camberg (Německo), (zastoupená původně I. Forresterem, QC, F. Finem a M. Powellem, advokáty, C. Pricem a A. Gagliardim, advokáty, dále F. Finem, C. Pricem a J. Bourgeoisem, advokáty, a nakonec F. Finem), a AzyX Deutschland GmbH Geopharma Information Services, se sídlem

v Neu-Isenburg (Německo) (zastoupená původně G. Vandersandenem, L. Levim a D. Dugoisem, advokáty, dále G. Vandersandenem a L. Levim), jejímž předmětem je návrh na prohlášení rozhodnutí Komise 2002/165/ES ze dne 3. července 2001 o řízení k uplatnění článku 82 ES za neplatné (Věc COMP D3/38.044 NDC Health v. IMS Health: předběžná opatření) (Úř. věst. 2002, L 59, s. 18), Soud (pátý senát), ve složení M. Vilaras, předseda, F. Dehousse a D. Šváby, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 10. března 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1. V tomto řízení je vydání rozhodnutí ve věci bezpředmětné.

2. Každý účastník ponese vlastní náklady, včetně těch, které souvisejí s řízením o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 303, 27.10.2001.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 28. února 2005

ve věci T-108/03, Elisabeth von Pezold proti Komisi Evropských společenství (¹)

(EZOZF — Lesnictví — Rozhodnutí, kterým se schvaluje programový dokument rozvoje venkova — Žaloba na neplatnost — Fyzické a právnické osoby — Akty, které se jich osobně dotýkají — Nepříslušnost — Nepřípustnost)

(2005/C 155/41)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-108/03, Elisabeth von Pezold, s bydlištěm v Pöls (Rakousko), zastoupená R. von Pezoldem, advokátem, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: G. Braun, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise ze dne 14. července 2000, kterým se schvaluje programový dokument rozvoje venkova v Rakouské republice pro období 2000 až 2006, Soud prvního stupně (třetí senát), ve složení M. Jaeger, předseda, V. Tiili a O. Czúcz, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 28. února 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se odmítá.

2. Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 171, 19.7.2003

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 2. března 2005

ve věci T-305/03, Opus Dent GmbH proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (¹)

(Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Bezpředmětnost rozhodnutí ve věci)

(2005/C 155/42)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-305/03, Opus Dent GmbH, se sídlem ve Freising (Německo), zastoupená P. J. A. Munzingerem a S. Abelem, advokáty, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnec: B. Müller), přičemž vedlejším účastníkem řízení před Soudem je Dornier MedTech Systems GmbH (dříve: Dornier Medizintechnik GmbH), se sídlem ve Weßling (Německo), zastoupená J. Kroherem a A. Hettenkoferem, advokáty, jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 23. června 2003 (věc R 579/2002-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi Opus Dent GmbH a Dornier MedTech Systems GmbH, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, P. Lindh a V. Vadapalas, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 2. března 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1. O žalobě již není namístě rozhodovat.

2. Žalobkyni a vedlejšímu účastníkovi se ukládá, aby nesli své náklady řízení, a rovněž se jim každému ukládá náhrada poloviny nákladů řízení žalované.

(¹) Úř. věst. C 275, 15.11.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 8. dubna 2005

ve věci T-401/03, Deirdre McCabe proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾

(Úředníci — Přijetí — Zkušební doba u Eurostatu — Propuštění po skončení zkušební doby — Žaloba na neplatnost — Žaloba na náhradu škody — Předchozí správní stížnost — Nepřípustnost)

(2005/C 155/43)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-401/03, Deirdre McCabe, bývalá úřednice Komise Evropských společenství ve zkušební době, s bydlištěm v Mondorf-les-Bains (Lucembursko), zastoupená M. Spandrem a B. Zammittem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: J. Currall a H. Kraemer, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je jednak návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 25. srpna 2003, týkajícího se propuštění žalobkyně na konci její zkušební doby, a jednak návrh na náhradu škody, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, P. Lindh a V. Vadapalas, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 8. dubna 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá jako nepřijatelná.
2. Každý účastník řízení ponese vlastní náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 7.2.2004.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 8. března 2005

ve věci T-84/04, Axiom Medical, Inc., proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitky — Nevydání rozhodnutí ve věci)

(2005/C 155/44)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-84/04, Axiom Medical, Inc., se sídlem v Rancho Dominguez (Spojené státy americké), zastoupená R.

Köbbingem, advokátem, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnec: G. Schneider), přičemž dalším účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byla Paul Hartmann Aktiengesellschaft, se sídlem v Heidenheim (Německo), jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 17. prosince 2003 (R 193/2002-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi Axiom Medical, Inc. a Paul Hartmann Aktiengesellschaft, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, P. Lindh a V. Vadapalas, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 8. března 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1. Rozhodnutí ve věci je bezpředmětné.
2. Každý z účastníků řízení ponese své náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

Žaloba podaná dne 22. února 2005 K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-86/05)

(2005/C 155/45)

(Jazyk, ve kterém byla sepsána žaloba: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. února 2005 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, se sídlem ve Weilheim (Německo), zastoupené D. Spohn, advokátkou.

Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões a Marly Lima Jatobá, s bydlištěm ve Vila Nova de Gaia (Portugalsko) byly rovněž účastníky řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu ze dne 7. prosince 2004 ve věci R-328/2004-1;
- uložil žalovanému Úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba podaná dne 22. února 2005 Quelle Aktiengesellschaft proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões a Marly Lima Jatobá

(Věc T-88/05)

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „CORPO livre“ pro výrobky tříd 18 a 25 (tašky, oděvy ...) přihláška č. 1 811 470.

(2005/C 155/46)

Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

(Jednací jazyk: němčina)

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní a mezinárodní slovní ochranná známka „LIVRE“ pro výrobky třídy 25 (oděvy a obuv)

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námítky vzhledem k tomu, že předložené doklady o užívání byly pokládány za pozdě předložené a bylo proto shledáno, že nedošlo k užívání namítané ochranné známky

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. února 2005 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Quelle Aktiengesellschaft, se sídlem ve Fürthu (Německo), zastoupenou H. Lindnerem.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání žalobkyně

Dalším účastníkem řízení před odvolacím senátem byla Nars Cosmetics, Inc., se sídlem v Madridu.

Dovolávané žalobní důvody: Pravidlo 71 ve spojení s pravidlem 22 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství⁽¹⁾, a čl. 74 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 40/94 byly nesprávně použity. Podle žalobkyně otevírají tato ustanovení také v řízení inter partes prostor pro správní uvážení ve vztahu k přihlédnutí k dokladům. Žalovaný však toto uvážení neprovedl.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu druhého odvolacího senátu ze dne 17. prosince 2004, č.j. R 379/2004-2;

— zrušil rozhodnutí námitkového oddělení č. 1138/2004 ze dne 6. dubna 2004 na základě námitek č. B288706;

— vyhověl námítkám a zamítl přihlášku ochranné známky 1 333 657;

— uložil Úřadu pro harmonizaci náhradu nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 303, s. 1.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Nars Cosmetics, Inc.

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „NARS“ pro výrobky ve třídách 3, 18 a 25 (přípravky pro bělení a jiné prací prostředky, kůže, oděvy, obuv, kloboučnické zboží) – přihláška č. 1 333 657

Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní obrazová ochranná známka „MARS“ pro výrobky ve třídě 25 (obuv, zvláště sportovní obuv, oděvy)

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 v důsledku nedostatečného zohlednění podobnosti ochranných známek a totožnosti nebo podobnosti výrobků.

společenství Josém Antoniem de Brito Sequeira Carvalho, s bydlištěm v Lisabonu, zastoupeným Karlem Hartogem Hage-naarem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

1. prohlásil nicotnost napadeného aktu a aby jej prohlásil za neplatný,
2. zrušil nebo odstranil všechny pozdější akty, které odkazují, potvrzují nebo směřují k prodloužení údajných účinků tohoto nicotného aktu,
3. nařídil platbu odškodnění za škodné důsledky tohoto aktu prozatímně odhadnutou na částku 30 000 EUR za škodu odhadnutou na 300 000 EUR,
4. uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje zejména proti aktu, který generální ředitel Ředitelství generálního rozvoje nechal podepsat žalobci a nechal uložit do jeho administrativního spisu, na jehož základě rozhodl bez návrhu o udělení volna z důvodů nemoci. Žalobce se rovněž staví proti zachovávání obdobného spisu.

Podle názoru žalobce musí být akt považován za právně nicotný.

Na podporu svých tvrzení krom toho uplatňuje:

- že odůvodnění napadeného aktu jsou nepřesná,
- že rozhodnutí o zamítnutí stížnosti podané na základě článku 90 služebního řádu spočívá na skutečnostech a chování přičítaném žalobci, o kterém žalobce nevěděl, a jednak nikdy nebylo obsaženo v jeho hodnotících zprávách a jednak mu nikdy nebylo jeho hierarchickými nadřízenými sděleno,
- existenci zneužití pravomoci a řízení v projednávaném případě,
- porušení zásad rovnosti a zákazu diskriminace.

Žaloba podaná dne 4. dubna 2005 Josém Antoniem de Brito Sequeira Carvalho proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-145/05)

(2005/C 155/47)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 4. dubna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských

Žaloba podaná dne 4. dubna 2005 Federicem José Garciou Resustou proti Komisi Evropských společenství**(Věc T-147/05)**

(2005/C 155/48)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 4. dubna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Federicem José Garciou Resustou, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupeným Jean Van Rossumem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise zamítající žádost žalobce usilující o uznání toho, že původem nemoci, kterou je postížen a která mu brání vykonávat zaměstnání jeho kategorie odpovídající jeho platové třídě, je zaměstnání, nebo o uznání zhoršení této nemoci,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise přijala napadené rozhodnutí v důsledku rozsudku Soudu ze dne 23. listopadu 2004, vydaného ve věci T-376/02 (¹), který zrušil rozhodnutí Komise ze dne 14. ledna 2002, jímž byl žalobci přiznán invalidní důchod.

Žalobce na podporu své žaloby uplatňuje porušení zásady odůvodnění a porušení článku 3 pravidel týkajících se pojištění pro případ úrazu a nemoci z povolání úředníků Evropských společenství, jelikož stanovisko lékařské komise, která rozhodla, že nebylo dostatečně prokázáno, že zhoršení nemoci žalobce vykazovalo přímou souvislost s funkcemi, které vykonával, je v rozporu se stanoviskem výboru pro otázky invalidity, který rozhodl, že již dříve existující nemoc žalobce byla zhoršena stresem spojeným s jeho funkcemi.

(¹) Zpráva v Úř. věst. C 44, 22.2.2003, s. 37, rozsudek zveřejněný v Úř. věst. C 45, 19.2.2005, s. 23.

Žaloba podaná dne 14. dubna 2005 Carlosem Sanchezem Ferrizem proti Komisi Evropských společenství**(Věc T-153/05)**

(2005/C 155/49)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 14. dubna 2005 žaloba proti Komisi Evropských společenství podaná Carlosem Sanchezem Ferrizem, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Gillesem Bounéouem a Frédéricem Frabettim, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

1. zrušil hodnocení žalobce za rok 2003,
2. podpůrně zrušil posudek o vývoji služby žalobce za období 1. 1. 2003-31. 12. 2003,
3. uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty, jichž se žalobce dovolává v této věci, jsou totožné se žalobními důvody a hlavními argumenty dovolávanými ve věcech T-43/04 a T-47/04.

Žaloba podaná dne 15. dubna 2005 Carmela Lo Giudice proti Komisi Evropských společenství**(Věc T-154/05)**

(2005/C 155/50)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 15. dubna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Carmela Lo Giudice, s bydlištěm v Strambeek Bever (Belgie), zastoupenou Gillesem Bounéouem a Frédéricem Frabettim, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

Žaloba podaná dne 18. dubna 2005 Robertem Steinmetzem proti Komisi Evropských společenství

1. zrušil výslovné zamítavé rozhodnutí ze dne 18. ledna 2005, č. 05/399,
2. pokud je to potřebné, zrušil implicitní zamítavé rozhodnutí ohledně žádosti žalobkyně o podporu ze dne 28. listopadu 2003, zrušil implicitní zamítavé rozhodnutí ohledně žádosti žalobkyně o podporu ze dne 23. prosince 2003,
3. určil, že žalobkyně se stala v rámci své činnosti obětí mobbingu;
4. uložil Komisi zaplatit žalobkyni částku 100 000 euro (stotisíc euro) jako náhradu nemajetkové újmy, přičemž je vyhrazeno její zvýšení nebo ohodnocení spojené s mobbingem, neboť budoucnost žalobkyně je zcela nejistá a její zdraví bylo silně narušeno,
5. vyhradil všechny právní povinnosti, zejména právo požadovat oznámení o výsledku svědků, uvedených v závěrečné zprávě IDOC ze dne 7. ledna 2005,
6. uložil žalované náhradu nákladů řízení.

(Věc T-155/05)

(2005/C 155/51)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 18. dubna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Robertem Steinmetzem, s bydlištěm v Lucembursku, zastoupeným Joëlle Choucroun, advokátkou, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí Komise ze dne 10. ledna 2005 týkající se odpovědi na stížnosti žalobce R/376/04 ze dne 29. dubna 2004 a R/857/04 ze dne 20. srpna 2004,
2. uložil Komisi, aby žalobci vrátila 26,19 EUR,
3. přiznal žalobci symbolické 1 euro jako morální náhradu škody, kterou žalobce napadeným rozhodnutím utrpěl,
4. uložil Komisi veškeré náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, úřednice Komise, podala u svých nadřízených dvě žádosti o podporu datované 23. prosince 2003 a 28. listopadu 2004 a uvedla, že se stala obětí mobbingu ve své pracovní jednotce. Svou žalobou napadá zamítnutí svých žádostí jakož i stížnosti, kterou následně podala.

Na podporu své žaloby tvrdí žalobkyně, že vzhledem k počtu úkolů, které jí byly přiděleny jejím nadřízeným, jakož i e-mailům, které jí tento zaslal, je zjevné, že utrpěla skutečný mobbing. Napadená rozhodnutí tedy porušují článek 12 služebního řádu.

Zamítnutí jejích žádostí o podporu podle ní porušuje článek 24 služebního řádu, jakož i návrh p. Kinnocka ze dne 15. října 2003, jehož předmětem je politika v oblasti mobbingu. Žalobkyně dále uplatňuje neexistenci odůvodnění rozhodnutí ze dne 18. ledna 2005, porušení zásady zákazu svévolného řízení, zneužití pravomoci, porušení zásady legitimního očekávání jakož i pravidla „patere legem quam ipse fecisti“ a porušení povinnosti zohlednění zájmů úředníků.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce v této věci se brání zamítnutí své žádosti AIPN o vyúčtování nákladů služební cesty a vrácení 26,19 EUR, které byly neoprávněně sraženy z jeho mzdy za březen 2005. V tomto kontextu se rovněž brání zamítnutí žádosti o pomoc, jež byla předložena podle článku 24 služebního řádu.

V tomto ohledu se připomíná, že žalobce se dne 29. července 2003 účastnil v Bruselu prací výběrové komise u výběrového řízení, jejímž byl předsedou. Použil najatý vůz, který mu poskytla Komise. Na zpáteční cestě do Lucemburku načerpal palivo, přičemž důvodem této žaloby je chyba na pokladním dokladu, na němž byla nesprávně vytištěna hodina.

Žalobce na podporu svých tvrzení uplatňuje:

- porušení článků 24, 62, 64 a 71 služebního řádu a článku 11 jeho přílohy VII, jakož i ustanovení „Průvodce služebními cestami“ (rozhodnutí Komise ze dne 23. května 2003) a „Průvodce místy pro vyúčtování služebních cest“ z března 2003,
- porušení povinnosti ochrany legitimního očekávání,
- existence zjevně nesprávného posouzení v projednávaném případě.

**Žaloba podaná dne 18. dubna 2005 Dimitou Lantzoni
proti Soudnímu dvoru Evropských společenství**

(Věc T-156/05)

(2005/C 155/52)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 18. dubna 2005 žaloba podaná proti Soudnímu dvoru Evropských společenství Dimitrou Lantzoni, s bydlištěm v Lucemburku, zastoupenou Michèle Bouché, advokátkou.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí Výboru pověřeného stížnostmi ze dne 8. března 2005 v části, která zamítá dvě stížnosti žalobkyně ze dne 22. září 2004 směřující proti rozdělení bodů povýšení, které se jí týkalo, za rok 2002 a proti nepovýšení za hodnocení rok 2003,
2. uložil žalované náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V listopadu 2003 byla žalobkyně, úřednice žalovaného, informována, že jí nebyl přidělen žádný bod povýšení. Žalobkyně

napadla toto rozhodnutí z důvodu, že její hodnotící zpráva dosud nebyla v době přidělení bodů povýšení konečná. Po této stížnosti a po vylepšení jejího hodnocení jejím hodnotitelem osoba nadřízená žalobkyni přezkoumala její případ s ohledem na konečné hodnocení, avšak opět rozhodla nepřidělit žalobkyni body povýšení za rok 2002. Svou žalobou žalobkyně napadá toto posledně uvedené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí nepovýšit ji v rámci hodnoceného roku 2003.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává zjevně nesprávného posouzení na základě údajného nedostatku soudržnosti mezi rozhodnutím neudělit jí body povýšení a oceněním a známkováním, které byly obsaženy v její hodnotící zprávě. Uplatňuje rovněž, že žalovaná srovnávala její zásluhy nikoliv se všemi úředníky orgánu, kteří jsou kvalifikováni k povýšení, ale pouze s ostatními úředníky jejího oddělení, což je v rozporu jak s článkem 45 služebního řádu, tak s bodem 8 přílohy k rozhodnutí Soudního dvora o povýšení. Žalobkyně mimoto napadá údajné vady posudku Výboru pro povýšení, tedy nedodržení kontradiktornosti a práv obhajoby.

Pokud jde o napadení rozhodnutí o nepovýšení, žalobkyně tvrdí, že její hodnocení neodůvodňuje žádnou překážku v jejím služebním postupu, což platí o to více, když výtky, které jí byly učiněny v hodnotících zprávách, jsou neurčité a neodůvodněné.

**Žaloba podaná dne 25. dubna 2005 Hoechst AG proti
Komisi Evropských společenství**

(Věc T-161/05)

(2005/C 155/53)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 25. dubna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Hoechst AG, se sídlem ve Frankfurtu nad Mohanem (Německo), zastoupenou M. Klusmannem a U. Itzenem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil články 2 a 3 rozhodnutí Komise ze dne 17.2.2005 v rozsahu, ve kterém se týkají žalobkyně;
- podpůrně přiměřeně snížil uloženou pokutu uloženou v článku 2 napadeného rozhodnutí;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V napadeném rozhodnutí č. C(2002)4876 konečné ze dne 19.1.2005 určila Komise, že žalobkyně a jiné podniky porušily čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES (a od 1. ledna 1994 čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP) tím, že si rozdělily podíly na trhu a odběratele, odsouhlasily zvýšení cen, zavedly systém odškodnění, vyměňovaly si informace o objemu odbytu a cenách, účastnily se pravidelných setkání a uchovávaly jiné kontakty pro sjednání uvedených omezení a jejich provedení. Z důvodu těchto protiprávních jednání byla žalobkyni uložena peněžitá pokuta.

Žalobkyně se ve své žalobě opírá o sedm žalobních důvodů. Na prvním místě uvádí, že jí z právních důvodů nemohla být z důvodu rozdělení společnosti a pozdějšího převodu dotčeného podniku uložena pokuta.

Zadruhé uplatňuje žalobkyně, že uložení peněžitě pokuty je nepřipustné také tehdy, kdyby se předpokládala odpovědnost žalobkyně za peněžitou pokutu, neboť pozdější mateřské společnosti byla udělena amnestie společnosti, která podala návrh na její udělení, nikoliv však žalobkyni jakožto dřívější mateřské společnosti. V této souvislosti namítá žalobkyně, že nejsou patrné žádné právní důvody pro takové rozlišování.

Třetí žalobní důvod se týká vyměření peněžitě pokuty. Podle názoru žalobkyně mělo být žalobkyni podle Sdělení o korunních svědcích z roku 1996 poskytnuto snížení pokuty ve výši 10 % z důvodu výslovného nepopírání věcné správnosti skutkových zjištění, na kterých Komise založila svá obvinění.

Žalobkyně namítá dále absolutní a relativní nepřiměřenost a nevhodnost stanovení základní částky vzhledem k jiné rozhodovací praxi Komise.

Zapáté žalobkyně napadá možnost zohlednit starší řízení zvyšující pokutu, na kterou byl konkrétně brán zřetel, a uplatňuje podpůrně porušení zásady *ne bis in idem*.

Dále žalobkyně namítá nedostatek přístupu ke spisu a hrubou protiprávnost zprávy osob pověřených u připomínkového řízení a konečně legalitu příkazu k ukončení jednání.

Žaloba podaná dne 27. dubna 2005 Bundesverband deutscher Banken e.V. proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-163/05)

(2005/C 155/54)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 27. dubna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Bundesverband deutscher Banken e.V., se sídlem v Berlíně, zastoupeným H.-J. Niemeyerem a K.-S. Scholzem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 20. října 2004 ve věci K (2004) 3931 konečné COR – Landesbank Hessen-Thüringen – Girozentrale;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce napadá rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2004 ve věci K (2004) 3931 konečné COR o podpoře Německa ve prospěch Landesbank Hessen-Thüringen – Girozentrale (Helaba). V napadeném rozhodnutí Komise mimo jiné konstatuje, že vzdání se přiměřené úplaty ve výši 0,3 % p. a. za tu část kapitálu, která byla převedena ze spolkové země Hesensko na Helaba, představuje podporu, která je neslučitelná se společným trhem.

Žalobce uplatňuje, že napadené rozhodnutí porušuje ustanovení čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, protože:

- Komise při posuzování obvyklé tržní úplaty vychází z nesprávného rozhodného časového období a proto nesprávně používá kritérium tržně jednajícího investora;
- právní a hospodářské posouzení vloženého kapitálu je chybné;
- určení kapitálové základny, která je rozhodující pro úplatu, je chybné;
- Komise nesprávně určila přiměřenou úplatu za vklad do Helaba.

Žalobce dále uplatňuje, že napadené rozhodnutí je nutno zrušit, protože porušuje povinnost odůvodnění podle článku 253 Smlouvy o ES. Žalobce uvádí, že odpočet celkových nákladů na refinancování Helaba z důvodů chybějící likvidity vkladu byl proveden bez dostatečného odůvodnění. Mimoto představuje podle názoru žalobce tento odpočet nákladů na refinancování porušení čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

**Žaloba podaná dne 21. dubna 2005 Neophytos Neophytou
proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-165/05)

(2005/C 155/55)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 21. dubna 2005 žaloba směřující proti Komisi Evropských společenství podaná Neophytosem Neophytouem, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupeným S. Pappasem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce napadá rozhodnutí výběrové komise ve výběrovém řízení EPSO/A/1/03 nezahrnout jeho jméno na seznam náhrad-

ních pracovníků pro nábor pomocných správců pro občany Kyperské republiky.

Na podporu své žaloby žalobce uvádí, že složením výběrové komise byla porušena zásada nediskriminace, že konečný výběr uchazečů nebyl v souladu s požadavky stanovenými v oznámení o výběrovém řízení, a že výběrová komise překročila meze svého volného uvážení tím, že přijala uchazeče, kteří měli právnické vzdělání pro výběrové řízení v oblasti veřejné správy. Žalobce také uvádí, že zamítnutí jeho stížnosti je stiženo nedostatkem odůvodnění.

**Žaloba podaná dne 29. dubna 2005 Borax Europe Ltd.
proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-166/05)

(2005/C 155/56)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 29. dubna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství společností Borax Europe Ltd., se sídlem v Guildfordu (Velká Británie), zastoupenou D. Vandermeerschem a K. Nordlanderem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise SG/B/2/IS/md D(2005) 1644 ze dne 21. února 2005;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty předložené žalobkyní jsou totožné s žalobními důvody a hlavními argumenty předloženými ve věci T-121/05.

**Žaloba podaná dne 6. května 2005 Finskou republikou
proti Komisi Evropských společenství****(Věc T-177/05)**

(2005/C 155/57)

(Jednací jazyk: finština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 6. května 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Finskou republikou, zastoupenou Tuulou Pynnä a Alice Guimaraes-Purokoski, zmocněnkyněmi.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí Komise obsažené v dopise generálního ředitele generálního ředitelství Komise pro rozpočet ze dne 28. února 2005 stálému zástupci Finské republiky u Evropské unie a v dopise generálního ředitele generálního ředitelství Komise pro rozpočet ze dne 25. dubna 2005 stálému zástupci Finské republiky u Evropské unie potvrzující toto rozhodnutí, kterými Komise odmítla zahájení konzultací s Finskou republikou v probíhajícím řízení 2003/2180 podle článku 226 ES pro nesplnění povinnosti státem, ve kterém se jedná o platbu s výhradou týkající se cla vybraného se zpětnou účinností, které má Finsko zaplatit, a s tím spojených úroků z prodlení od splatnosti až do skutečného zaplacení, a
2. uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Generální ředitel generálního ředitelství Komise pro rozpočet Romero zaslal dne 28. února 2005 dopis stálému zástupci Finské republiky u Evropské Unie. Tímto dopisem Komise odmítla konzultace v probíhajícím řízení 2003/2180 podle článku 226 ES pro nesplnění povinnosti státem, ve kterém se jedná o platbu s výhradou týkající se cla vybraného se zpětnou účinností, které má Finsko zaplatit na základě nařízení (ES, EURATOM) č. 1150/2000⁽¹⁾, a s tím spojených úroků z prodlení od splatnosti až do skutečného zaplacení. Komise toto rozhodnutí potvrdila dopisem generálního ředitele generálního ředitelství Komise pro rozpočet ze dne 25. dubna 2005 stálému zástupci Finské republiky u Evropské unie.

Finská republika se domnívá, že Komise sporným rozhodnutím ve smyslu článku 230 porušila Smlouvu o ES a její prováděcí předpisy ES tím, že

— v rozporu se zásadou loajální spolupráce podle čl. 10 ES a s judikaturou k platbám s výhradou odmítla konzultace v rámci řízení 2003/2180 pro nesplnění povinnosti státem, ve kterém se jedná o platbu s výhradou týkající se cla vybraného se zpětnou účinností, které má Finsko zaplatit na základě nařízení (ES, EURATOM) č. 1150/2000, a s tím spojených úroků z prodlení od splatnosti až do skutečného zaplacení, a

— sporné rozhodnutí v rozporu s článkem 253 ES neodůvodnila.

Odmítnutí konzultací vede k tomu, že Finská republika nemůže zaplatit s výhradou cla vybraná se zpětnou účinností a úroky z prodlení, jak na základě nařízení (ES, EURATOM) č. 1150/2000 v rámci řízení 2003/2180 pro porušení povinnosti státem Komise požaduje, čímž se zároveň zajišťuje, že právní otázky, které jsou v řízení 2003/2180 pro porušení povinnosti státem sporné, budou předloženy Soudnímu dvoru k rozhodnutí.

(¹) Nařízení Rady (ES, EURATOM) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, Úř. věst. L 130, s. 1.

**Žaloba podaná dne 5. května 2005 Spojeným královstvím
Velké Británie a Severního Irska proti Komisi Evropských
společenství****(Věc T-178/05)**

(2005/C 155/58)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 5. května 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, zastoupeným C. Jacksonem, zmocněncem, ve spolupráci s M. Hoskinsem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- připojil tuto žalobu k žalobě podané Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska dne 11. dubna 2005 na základě článku 230 ES, požadující zrušení zamítavého rozhodnutí týkajícího se pozměněného NAP, obsažené v dopise Komise ze dne 1. února 2005;
- zrušil rozhodnutí Komise K(2005) 1081 konečné ze dne 12. dubna 2005, týkající se navržené změny národního alokačního plánu pro přidělování povolenek na emise skleníkových plynů, oznámené Spojeným královstvím v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených Spojeným královstvím v tomto řízení.

- Komise byla povinna posoudit změnu národního alokačního plánu Spojeného království co nejdříve, aby tak Spojenému království umožnila podrobit se závazkům vyplývajícím ze směrnice;
- rozhodnutí Komise K(2004)2515/4 konečné nemůže zabránit či omezit posouzení připomínek veřejnosti, požadovaných bodem 9 přílohy III a čl. 11. odst. 1 směrnice, a členský stát musí mít možnost navrhnout po veřejném připomínkovém řízení jakékoliv nutné změny;
- článek 3 rozhodnutí Komise K(2004) 2515/4 konečné umožňuje Spojenému království oznámit Komisi jakékoliv změny, včetně změn vedoucích ke zvýšení množství přidělených povolenek.

(¹) Ú. věst. L 275, 25.10. 2003, s. 32

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dne 30. dubna 2004 Spojené království oznámilo Komisi prozatímní národní alokační plán podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (¹).

Dne 7. července 2004 Komise přijala podle čl. 9 odst. 3 směrnice rozhodnutí K(2004)2515/4 konečné, které se týkalo národního alokačního plánu Spojeného království

Po ukončení činností stanovených v prozatímním národním alokačním plánu sdělilo Spojené království Komisi dne 10. listopadu 2004, že si přeje pozměnit prozatímní národní alokační plán za účelem zohlednění výsledků uvedené práce.

Napadeným rozhodnutím Komise prohlásila, že navrhovaná změna národního alokačního plánu oznámená Spojeným královstvím Komisi dne 10. listopadu 2004 a naposledy aktualizovaná dne 18. února 2005, znamenající zvýšení přidělených povolenek na emise o 19,8 milionů tun oxidu uhličitého, byla nepřijatelná.

Spojené království tvrdí, že toto rozhodnutí o nepřijatelnosti je právně nesprávné a mělo by být zrušeno.

Spojené království tvrdí, že napadené rozhodnutí je právně nesprávné z následujících důvodů:

- Komise nebyla oprávněna považovat v napadeném rozhodnutí prozatímní národní alokační plán Spojeného království za konečný s ohledem na výslovné podmínky národního alokačního plánu;

Žaloba podaná dne 6. května 2005 Stradeblu s.r.l. proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-179/05)

(2005/C 155/59)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 6. května 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Stradeblu s.r.l., se sídlem v Cagliari, zastoupená Albertem M. Rossim, advokátem, na neplatnost rozhodnutí o státních podporách poskytnutých Itálií námořním společností Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar a Toremar (Gruppo Tirrenia) ze dne 16. března 2004 (2005/163/ES) s odkazem zejména na článek 1 tohoto rozhodnutí, který stanoví, že „s výhradou ustanovení odstavce 2 podpory poskytnuté Itálií společnosti Adriatica od 1. ledna 1992 jako vyrovnání za poskytování veřejné služby jsou slučitelné se společným trhem ve smyslu čl. 86 odst. 2 Smlouvy“.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil napadené rozhodnutí se zvláštním odkazem na článek 1 tohoto rozhodnutí v rozsahu, v němž povoluje podpory poskytnuté společnosti (dříve zvané) Adriatica (nyní Tirrenia di Navigazione S.p.A.) se zřetelem na spojení Janov (Voltri) / Palermo (Termini Imerese);
2. nařídil vrácení podpor protiprávně získaných společností Adriatica (a poté od 26.7.2004 Tirrenia di Navigazione S.p.A.) za poskytování dopravní služby na trase Janov (Voltri)/Palermo (Termini Imerese);
3. uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise o státních podporách poskytnutých Itálií námořním společností Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar a Toremar (Gruppo Tirrenia) ⁽¹⁾ ze dne 16. března 2004 (2005/163/ES) s odkazem zejména na článek 1 tohoto rozhodnutí, který stanoví, že „s výhradou ustanovení odstavce 2 podpory poskytnuté Itálií společnosti Adriatica od 1. ledna 1992 jako vyrovnání za poskytování veřejné služby jsou slučitelné se společným trhem ve smyslu čl. 86 odst. 2 Smlouvy“.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje nelogičnost napadeného rozhodnutí a rozhodnutí č. 2001/851/ES ze dne 21. června 2001 o podpoře poskytnuté Itálií společností Tirrenia di Navigazione S.p.A. V tomto rozhodnutí se žalovaná dozvěděla o závazku, který na sebe vzaly italské orgány, zrušit služby poskytované společností Tirrenia na trase Janov (Voltri)/Palermo (Termini Imerese) na nové pětileté období s důsledkem, že tato trasa není již brána v úvahu při výpočtu vyrovnání za poskytovanou veřejnou službu. V tomtéž rozhodnutí bylo dále uvedeno, že na výše uvedené trase služby nabízené soukromým subjektem splňují předpisy o veřejné službě požadované ve smlouvách uzavřených se státem s ohledem na kapacitu a frekvenci.

V napadeném rozhodnutí naproti tomu Komise:

- nepřijímá žádné opatření proti italským orgánům pro nespektování závazku formálně přijatého v přítomnosti žalované zrušit služby na trase;

- prohlašuje, že tato trasa Voltri/Termini Imerese, provozovaná společností Adriatica stále v konkurenci s jinými soukromými subjekty, je hodná podpory, neboť „nabídka těchto subjektů nemůže být nicméně považována za srovnatelnou s nabídkou společnosti Adriatica, co se týče pravidelnosti, frekvence a typologie lodí s ohledem na požadavky stanovené italskými orgány ve smlouvě o veřejné službě“ (bod 103 rozhodnutí).

Žalobkyně konečně kromě porušení nařízení č. 3577/92 ⁽²⁾ uplatňuje neuvedení odůvodnění nebo kontradiktornost odůvodnění napadeného rozhodnutí.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 16. března 2004 o státních podporách poskytnutých Itálií námořním společností Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar a Toremar (Gruppo Tirrenia) [oznámeno pod číslem K(2004) 470] (2005/163/ES) (Úř. věst. L 53, 26.2.2005, s. 29). (neoficiální překlad)

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7).

Žaloba podaná dne 3. května 2005 Italskou republikou proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-185/05)

(2005/C 155/60)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 3. května 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Italskou republikou, zastoupenou Maurizioem Fiorillim, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí GŘ ADMIN – Jazykový režim – oznámení čl. 29 odst. 2 – místa EUR-25, přijaté na 1678. administrativním a rozpočtovém zasedání dne 10. listopadu 2004;

— zrušil výběrové řízení na místo „(Directorate-General OLAF Publications of a vacancy for a Director-General (grade A*15-16) Article 29(2) of the Staff Regulation COM/2005/335)“ zveřejněné v *Úředním věstníku Evropských společenství* dne 9. 2. 2005 řadě C 34 A.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná žaloba směřuje proti:

— rozhodnutí GŘ ADMIN – Jazykový režim – oznámení čl. 29 odst. 2 – místa EUR – 25, přijatému na 1678. administrativním a rozpočtovém zasedání dne 10. listopadu 2004 v rozsahu, v němž stanoví, že oznámení o výběrovém řízení na místa ředitelů vyhrazená externím kandidátům budou zveřejňována v *Úředním věstníku Evropských společenství* pouze v němčině, angličtině a francouzštině;

— oznámení o výběrovém řízení na místo „(Directorate-General OLAF Publications of a vacancy for a Director-General (grade A*15-16) Article 29(2) of the Staff Regulation COM/2005/335)“ zveřejněnému v *Úředním věstníku Evropských společenství* dne 9. 2. 2005 řadě C 34 A. Toto výběrové řízení nebylo vyhlášeno v italském jazyce.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje, že:

1) napadené akty zpochybňují základní zásadu práva Společenství, jejíž ochrana přísluší především členským státům. Z článku 290 ES vyplývá, že orgány Společenství vykonávají své pravomoci při respektování jazykové rozmanitosti. Respektování jazykové rozmanitosti je jedno ze základních hledisek ochrany, jež je přiznána národní identitě členských států, jak vyplývá z článků 12, 148 ES a čl. 6 odst. 3 EU. Konkrétně článek 12 ES vyjadřuje podle judikatury Společenství obecnou zásadu práva Společenství, jelikož je specifickým vyjádřením obecné zásady rovnosti.

2) omezení na pouhé tři jazyky v oznámení o výběrovém řízení na vyhrazená pracovní místa v Komisi, která byla až do roku 2004 vyhlášována ve všech „úředních jazycích“ Společenství, je porušením nejen nařízení (EHS) č. 1/1958, ale rovněž čl. 18 posledního pododstavce vnitřních procesních pravidel Komise, jakož i čl. 1d odst. 1 a článku 27 služebního řádu úředníků, zásady zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti a zásady ochrany jazykové rozmanitosti.

Výmaz věci T-237/99 ⁽¹⁾

(2005/C 155/61)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Usnesením ze dne 11. dubna 2005 rozhodl předseda druhého senátu Soudu prvního stupně Evropských společenství o výmazu věci T-237/99, BP Nederland V.O.F., BP Direct V.O.F. a Actomat B.V., podporované Nizozemským královstvím, proti Komisi Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 20, 22.1.2000

Výmaz věci T-163/02 ⁽¹⁾

(2005/C 155/62)

(Jednací jazyk: němčina)

Usnesením ze dne 26. dubna 2005 rozhodl předseda pátého senátu Soudu prvního stupně Evropských společenství o výmazu věci T-163/02, Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel a další proti Komisi Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 10.8.2002

III

(Oznámení)

(2005/C 155/63)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 143, 11.6.2005

Dřívější publikace

Úř. věst. C 132, 28.5.2005

Úř. věst. C 115, 14.5.2005

Úř. věst. C 106, 30.4.2005

Úř. věst. C 93, 16.4.2005

Úř. věst. C 82, 2.4.2005

Úř. věst. C 69, 19.3.2005

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
